

REGLEMENTE

för Riksbankens styrelse och förvaltning, utfärdadt den 14 Maj 1869.

Sedan Rikets Ständer vid 1828—1830 årens Riksdag vidtagit åtskilliga beslut, innefattande, i flera hufvudsakliga afseenden, dels en verklig återgång, dels ett närmande till de i Sveriges Rikes Ständers Beslut och Förordning om Banken i Stockholm af den 22 September 1668 för Bankens verksamhet från början utstakade hufvudgrunder, hvilka, till följd af krig, olyckor och hvarjehanda tvingande omständigheter, under tidernas lopp fått vidkännas flera rubbningar och afvikelser, samt Rikets Ständer vid samma Riksdag, gemensamt med Konungen, sålunda bestämt Bankosedelns silfvervärde, att $2\frac{2}{3}$ R:dr, eller 128 skillingar i sedlar, skola motsvara 1 R:dr i silfver, enligt den, med afseende å en viss lindrig slagskatts inberäkning i myntet, förändrade 1664 års myntfot; så har Banken den 1 Oktober 1834 blifvit ånyo öppnad till utväxling af silfver enligt nyssnämnde grund för inlösen af dess sedlar, med det åliggande i första rummet att, genom dessa sedlars oafbrutna inlösen med klingande mynt, när helst det påfordras, allt framgent bibehålla dem i oförminskadt värde.

Banko-Verkets föremål, enligt ofvan åberopade beslut och förordning om Banken, är:

A. *I egenskap af Depositions- och Vexel-bank:*

1:o. Att för allmänhetens säkerhet, nytta och bekvämlighet emottaga penningar af en hvar, som sådant åstundar, deröfver föra räkning, och dem vid anfordran insättaren tillhandahålla, så att handel och rörelse må underlättas genom de

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 40 Saml. 1 Afd. 2 Band.

1

(Banko-reglementet.)

derå utfärdande assignationers och invisningars kredit, kraft och giltighet; samt att dessförutan, jemväl till säkert förvar emot vådliga händelser och tillgrepp, under försegling emottaga och vårda så väl kontanta penningar, som annan flyttbar egendom.

2:o. Att det inländska myntet må bibehållas vid dess rätta och skäligen valör samt främmande myntsorters obilliga och egenmäktiga stegrande hindras och förekommas.

(Se ingressen till 1668 års Banko-Ordning.)

B. *I egenskap af Låne-bank.*

Att dels upplåna fruktlöst liggande kapitaler, dels på drägliga vilkor, emot fullgod säkerhet, biträda lånebehöfvande med understöd och sålunda, till befordrande af handelns och alla nyttiga näringars uppkomst och förkofran, förebygga ocker och obilliga intressens beräknande enskilde emellan.

(Se 1668 års Banko-Ordning, § 44 och följande).

C. *I egenskap af allmän stats-anstalt.*

Att, uti den genom låne-operationerna inflytande och besparade vinst, en nödhjelps- och tillgångskassa må beredas, hvaröfver Rikets Ständer ega att, till Kongl. Maj:ts och Fäderneslandets heder och nytta samt allmänt gagneliga ändamål, disponera.

(Se § 74 i Banko-Ordningen.)

Artikel 1.

§ 1.

Riksbanken förblifver fortfarande, enligt Regeringsformens 72 §, under Riksdagens egen garanti och vård, så att den ostörd må förvaltas af de Fullmäktige, som, på sätt grundlagen föreskrifver, blifvit utsedde, efter de ordningar, stadgar och reglementen, hvilka redan af Rikets Ständer gjorda äro eller vidare af Riksdagen göras kunna.

Om Bankens verksamhet, dess grundfond och reservfond.

§ 2.

Bankens verksamhet omfattar:

- a) inlösen, vid anfordran, med silfver af Bankens sedlar efter deras lydelse;
- b) köp och försäljning af vaxlar och räntebärande obligationer;
- c) emottagning, bokföring och tillhandahållande, vid anfordran, af medel, tillhöriga så väl Staten samt dess allmänna verk och kassor, som alla öfriga embetsverk, kassor, allmänna inrättningar, välgörenhets-anstalter, konkursmassor och enskilde personer;
- d) emottagning och vård af kontanta penningar och annan flyttbar egendom, som under försegling inlemnas; samt
- e) upp- och utlånings-, diskonterings- och kreditiv-rörelse.

§ 3.

Bankens kapital-öfverskott eller grundfond skall, utan beräkning af Bankens fasta egendom och inventarier, mynt- och medaljkabinettet deruti inbegripet, utgöra en summa af tjugofem millioner rdr; hvadan möjligen inträffande kapital-förminskning under året af vinsten ersättes.

§ 4.

Skillnaden emellan beloppet af högsta tillåtna sedelutgifning och beloppet af beräknad sedelstock utgör riksbankens *reservfond*.

Till denna fond skola öfverföras:

- 1:o inbetalningarne å utestående lån mot inteckning uti hus och jord i städerna samt på äldre lånebanko-obligationer;
- 2:o återbetalda filialbanksförsträckningar;
- 3:o inbetalningar å obligationer;
- 4:o inbetalningar å allmänna hypoteksbankens skuld för öfvertagna fordringar mot inteckning i fast egendom på landet;
- 5:o inflytande vinstmedel.

○ Och berättigas fullmäktige derjemte att, om och när någon del af handels- och näringsdiskontfonden eller allmänna diskontfonden befinnes obegagnad, öfverflytta de icke använda medlen till reservfonden, med förbindelse för fullmäktige att, derest Bankens ställning det medgifver, dessa medel återställa, då de varda för det ursprungliga ändamålet erforderliga.

Från reservfonden skola afföras:

- 1:o de belopp af riksbankens upplupna vinst, hvilka enligt Riksdagens beslut skola till riksgäldskontoret aflemnas;
- 2:o den förstärkning af handels- och näringsdiskontfonden vid diskont- och lånekontoren, som erfordras då uttagningarne på upp- och afskrifningsräkning öfverstiga i kassa eller på räkning inestående belopp;
- 3:o de för Bankens ränteutgifter, förvaltningskostnader m. m. erforderliga medel; äfvensom, då Bankens säkerhet det medgifver och allmänna rörelsen sådant påkallar, förstärkningar af handels- och näringsdiskontfonden samt medel för likvid af obligationer, som Banken, på grund af uppgjortt kontrakt eller eljest, öfvertager eller inköper; allt under vilkor att det stadgade maximum för sedelstock ej öfverskrides.

Artikel 2.

Om Bankens metalliska kassa, invexlingen af sedlar, utmyntningen och Bankens sedelstock.

Afdelning 1.

Metalliska kassan och minimum för densamma.

§ 5.

Såsom Bankens metalliska kassa anses och beräknas:

- a) så väl gångbart, som aflyst svenskt silfvermynt;
- b) svenskt och utländskt guldmynt;
- c) utländskt silfvermynt;
- d) omyntadt silfver och guld;
- e) silfver och guld, som Myntverket af Banken eller för dess räkning emottagit och under sin vård eger;
- f) det silfver och guld, som blifvit hos kända och säkra handelshus eller bank-inrättningar å utrikes ort för Bankens räkning nedsatt, eller är under transport från utrikes ort till Banken;
- g) beloppet af uppköpta vexlar, betalbara å utrikes ort, hvilka icke till liqvid förfallit eller blifvit för inkassering afsända.

§ 6.

Den del af metalliska kassan, som omförmäles i litt. a), b), c), d) och e) af förestående §, må ej bibehållas vid ett belopp, som understiger tio millioner riksdaler riksmünt; börande fullmäktige, när kurs eller andra förhållanden gifva anledning att befara uttag af metallisk valuta, i tid vidtagna nödiga åtgärder för att hindra metalliska kassans nedsjunkande till berörda minimum af 10 millioner riksdaler.

Afdelning 2.

Åtgärder för metalliska kassans förstärkning.

§ 7.

Mom. 1. Så väl i Banken, som vid lånekontoren invexlas, mot Bankens sedlar, svenskt silfvermynt.

Äfven inköpas, efter de pris, som fullmäktige hafva att bestämma, utländska silfvermyntsorter, med undantag af skiljemynt.

Mom. 2. Skulle vid lånekontoren större kvantiteter utländska silfvermyntsorter erbjudas till inköp, än som kan ske med de tillgångar, lånekontorens kassor för tillfället ega, äro dessa kontor berättigade att för inköpets verkställande assignera på Banken å en för sådant ändamål öppnad särskild räkning, under förbehåll likväl, att kontoret för det assignerade beloppet, så fort ske kan, redovisar.

§ 8.

I Banken emottages:

1:o Svenskt och utländskt guldmynt efter det pris, fullmäktige, med ledning af priset å guld på utrikes orter, tid efter annan bestämma; och

2:o kontrolleradt verksilfver efter det pris, fullmäktige bestämma; samt kontrolleradt eller annat omyntadt guld efter det pris, fullmäktige, med ledning af för tillfället gällande invexlingspris å caroliner, bestämma.

§ 9.

Mom. 1. Fullmäktige bemyndigas att af välkända och solida trassenter eller endossenter låta i Stockholm, Göteborg och Malmö, efter den kurs fullmäktige bestämma, köpa vexlar, betalbara å utrikes ort, dragna på tre månader eller kortare tid, äfvensom att träffa annat aftal om öfvertagande för Bankens räkning af utländsk valuta.

Mom. 2. De fonder, som till följd af vaxelköp eller andra aftal finnas å utrikes ort för Bankens räkning stående, ega fullmäktige att på tjenligaste vis disponera genom indragning af silfver eller guld, medelst afgifvande af vexlar, eller genom uppdrag till utbetalning på annat sätt.

Införskrifvet silfver och guld skall alltid mot sjöfara försäkras.

Så väl beloppet af de vexlar, hvilka få afgifvas, som kursen å desamma bestämmas af fullmäktige.

Mom. 3. Fullmäktige ega att förordna hos hvilket eller hvilka handelshus eller bank-inrättningar å utrikes ort depositioner för Bankens räkning få verkställas.

Mom. 4. Fullmäktige, deras deputerade och de ledamöter af lånekontorens styrelser, hvilka hafva befattning med vaxlars köp och försäljning, äro för deras åtgärder härutinnan ansvarige enligt allmän lag och särskildt gällande författningar.

§ 10.

Fullmäktige berättigas att på utrikes ort försälja sådana af Banken innehafvande obligationer, som fördelaktigast kunna derstädes afyttras.

§ 11.

Då Bankens säkerhet det kräfver, ega fullmäktige att, till förstärkande af metalliska kassan, å utrikes ort upptaga lån eller bereda Banken kreditiv till belopp, motsvarande högst tolf millioner riksdaler riksmünt.

I sådant afseende har Riksdagen hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhållit, det Kongl. Maj:t, uppå fullmäktiges anmälan i ämnet, täcktes låta bemedla det af fullmäktige för Bankens säkerhet nödigt ansedda lånet under den form, som för ändamålet kan finnas erforderlig, samt å ett sådant lån meddela dess nådiga garanti.

§ 12.

Med undantag af kontrolleradt verksilfver, äldre svenska silfvermyntsorter, sådant utländskt silfver- eller guldmünt, som erbjudes till omedelbar invexling efter de af fullmäktige fastställda pris, samt kontrolleradt guld, skall allt silfver och guld, som till riksbanken eller för dess räkning levereras, hädanefter, i likhet med hvad hittills vanligt varit, undergå prof af vederbörande vid Myntverket, hvilkas deröfver utfärdande attester skola utvisa ej mindre verkliga beloppet i fint, än äfven värdet i svenskt münt.

§ 13.

De attester, som från Myntverket utställas öfver derstädes af enskilde, för Bankens räkning, till myntning aflemnadt silfver och guld, skola af Banken inlösas med den myntsort, hvarå de lyda.

§ 14.

Fullmäktige berättigas att, efter särskild pröfning för hvarje fall, kunna, om de finna sådant lämpligt och för riksbanken fördelaktigt, befria den eller dem, som till riksbanken aflemna silfver eller guld i plants, från erläggande af myntskatt.

Afdelning 3.

Inlösen af Bankens sedlar med silfver eller guld, myntadt eller omüntadt.

§ 15.

Enligt § 1 i lagen för Rikets Ständers Bank af den 1 Mars 1830, jemförd med §§ 1 och 2 i lagen angående Myntbestämningen af samma dag, är riksbanken ovilkorligen skyldig att, när så påfordras, sina sedlar med svenskt silfvermynt inlösa

efter den grund, att 128 skillingar banko eller 4 riksdaler riksmünt gälla lika med en Riksdaler i silfver i enlighet med gällande Förordning om rikets mynt; börande fullmäktige tillse att, såvidt ske kan, prägladt silfvermynt af alla fastställda sorter städse finnes i förråd.

§ 16.

De i Bankens förråd redan varande och genom vexling dit ingående specier af äldre prägel må af fullmäktige utlemnas efter stycketal mot ett pris, icke understigande 4 r:dr 3 öre för hvarje specie, dock ej mindre parti hvarje gång, än 100 specier.

§ 17.

Det svenska silfvermynt, som vid lånekontoren kan ingå, må jemväl derstädes i låne- eller vexlingsrörelse åter utgifvas, efter ofvan stadgade grund; dock utan skyldighet för lånekontoren att silfvermynt tillhandahålla.

§ 18.

Svenskt och utländskt guldmynt må, i mån af tillgång och rörelsens behof, från Banken utvexlas till det pris fullmäktige finna skäligt derå fastställa.

§ 19.

Åt fullmäktige öfverlemnas att kunna, i stället för svenskt silfvermynt, från Banken utgifva icke allenast utländska silfvermyntsorter mot det af fullmäktige fastställande utvexlingspris, utan äfven silfver och guldplantsar mot det pris, som fullmäktige, med afseende å Bankens fördel och med ledning af priset å silfver och guld på utrikes orter, bestämma.

Afdelning 4.

Utmyntning af silfver och guld.

§ 20.

Fullmäktige ega att efter hand och i mån af behof låta uppmynta riksbankens silfverförråd, så att icke något afbrott i utvexlingens jemna gång må inträffa eller hinder möta att med svenskt gångbart silfvermynt förskottsvis infria Myntverkets attester, på sätt i § 13 är stadgad; egande fullmäktige att, efter eget ompröfvande, vid myntningen låta använda det riksbankens silfver, myntadt eller ommyntadt, som dertill anses för riksbanken förmånligast.

Fullmäktige

Fullmäktige låta jemväl föranstalta, att Riksbankens behållningar i guld varda, i mån af behof, utmyntade.

§ 21.

Silfver- och guldmynt präglas å de valörer, som i gällande förordningar äro bestämda.

§ 22.

Bankens silfver och guld skall i räkning Myntverket påföras till intrinseka värdet, efter gällande myntfot, och bör inom möjligast korta tid i mynt återlevereras; ankommande det på fullmäktige att, i mån af sådan skeende återleverering, nya kvantiteter utgifva.

§ 23.

Fullmäktige ega att, för hvarje kvartal, af Myntverket erhålla en tabellarisk öfversigt, som fullständigt redovisar för det af sistnämnda verk från Banken eller för densammes räkning emottagna silfver och guld; och skall, vid hvarje års utgång, räkning emellan Banken och Myntverket upprättas samt i begge verken till ömsesidigt godkännande afslutas.

§ 24.

Fullmäktige skola genom delegerade deltaga i den inventering å Myntverket, som i Januari månad hvarje år och oftare, der så nödigt pröfvas, anställas på sätt Kongl. Maj:t finner godt förordna. Skulle dervid, i hvad Banken rörer, något finnas att erinra, må fullmäktige hos Kongl. Maj:t derom göra underdånig anmälan.

Afdelning 5.

Bankens sedelstock samt densammes tillökning och förminskning.

§ 25.

Såsom Bankens sedelstock anses och beräknas;

a) utelöpande sedlar;

b) medel, insatta på räkningar i Depositionskontoret och ej Banken tillhöriga;

c) obegagnade andelar af låne- och kreditivförlagen, tillhörande de särskilda lånegrenarne;

dock skall från sålunda beräknad sedelstock afdragas:

1:o förskott till invexling af förslitna sedlar;

2:o invexlade otydliga sedlar; och

3:o förskott till postvexelräkningen.

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 40 Saml. 1 Afd. 2 Band.

(Banko-reglementet.)

§ 26.

Maximum för den del af sedelstocken, beräknad enligt förestående §, som icke motsvaras af Bankens metalliska kassa, fastställes till ett belopp af trettio millioner riksdaler.

§ 27.

Oberoende af de åtgärder, fullmäktige, enligt §§ 7, 8, 9, 10 och 11, hafva att vidtaga till förstärkning af Bankens metalliska kassa, åligger det fullmäktige att, när berörda kassa fortfar att minskas eller Bankens ställning i öfrigt det påkallar:

a) minska diskonteringen och utlåningen från handels- och närings-diskontfonden samt kassakreditivrörelsen;

b) alldeles inställa omförmälda diskontering och utlåning samt kassakreditivrörelsen, med undantag dock hvad angår de kreditiv, som här nedan omförmälas, äfvensom indraga större eller mindre del af utlåningen från allmänna diskontfonden;

c) till inbetalning inom den i hvarje särskildt fall bestämda tid uppsäga de kongl. kommers-kollegium och jernkontoret beviljade kreditiv, äfvensom filialbanker meddelade försträckningar; samt

d) uppsäga det riksgälds-kontoret beviljade kreditiv; och böra dessa till förminskning af Bankens sedelstock anvisade utvägar begagnas i den ordning, de här ofvan äro uppräknade;

Fullmäktige likväl öppet lemnadt att derförinnan eller samtidigt dermed försälja större eller mindre del af innehåfvande obligationer; kommande de medel, som inflyta, att öfverföras till Bankens reservfond, hvarifrån desamma, när Bankens ställning det medgifver, må till sina ursprungliga ändamål återföras.

Afdelning 6.

Bankens sedlar och dermed gemenskap egande föreskrifter.

§ 28.

Mom. 1. Banken utgifver sedlar, att med silfver inlösas, å nedan nämnde valörer, nemligen:

å	1 r:dr r:mt,	att inlösas med	$\frac{1}{4}$ r:dr	i silfver,	eller	2 ort	tolflödigt	myntadt	silfver.
”	5	”	”	”	$1\frac{1}{4}$ ”	”	”	10	”
”	10	”	”	”	$2\frac{1}{2}$ ”	”	”	20	”
”	50	”	”	”	$12\frac{1}{2}$ ”	”	”	100	”
”	100	”	”	”	25 ”	”	”	200	”
”	500	”	”	”	125 ”	”	”	1000	”
”	1000	”	”	”	250 ”	”	”	2000	”

skolande texten å dessa sedlar lyda sålunda: *Sveriges Riksbank inlöser, vid anfordran, denna sedel å Riksdaler 00 Riksmünt med 00 Riksdaler i silfver eller 00 ort tolflödigt myntadt silfver.* Hvarjemte sedeln bör innehålla erinran om lagen mot banksedlars efterapning och förfalskning samt om gällande bestämmelser angående belöning för upptäckandet af sådant brott.

Mom. 2. De högre sedelvalörerna, eller de från och med 50 r:dr r:mt och derutöfver, skola i Bankens räkenskaper specificeras; hvaremot sedlarne under 50 r:dr r:mt i räkenskaperna bokföras endast till antal och summa, dock hvarje valör särskildt; och iakttages, att sedlar, som tid efter annan i Bankens kassor inkomma och icke finnas förslitna, skola till utvexling åter begagnas och således icke annulleras samt i räkenskaperna afföras förr, ände, i följd af nötning, äro till vidare gångbarhet ibland allmänheten otjenliga.

Mom. 3. Sedlarne underskrifvas af tvänne Bankens tjenstemän och hållas på förhand färdiga, för att kunna genast och utan omgång till allmänheten utvexlas.

§ 29.

Mom. 1. I afseende på granskningen af förslitna och bristfälliga sedlar från och med 8 skillingar till och med 3 r:dr på *ofärgadt papper*, komma följande allmänna grunder att fortfarande tjena till efterrättelse, nemligen:

a) att en sedel antingen till fulla värdet antages eller ock helt och hållet kasseras;

b) att den fjerdedel nedantill åt höger, hvarå namnteckningarne finnas, och hvilken, genom olikheten i fina trycket, ensam för sig utvisar sedelns rätta valör, inlöses, då denna fjerdedel är fullständig och sammanhängande, utan afseende å de stycken af andra sedlar, som må vara vidfogade;

c) att om på denna fjerdedel antingen båda namnen eller fina trycket saknas, eller om delar af någotdera eller af dem alla blifvit från det kvarvarande skilda och icke kunna företes, sedeln likväl är inlösningsbar, såvida *då* det öfriga af sedeln, eller åtminstone det återstående af dess nedra hälft, är helt och hållet sammanhängande;

d) att deremot sådana hopfogade, ofullständiga bitar, af hvilka ingendera för sig är inlösningsbar, ej kunna genom blotta sammanklistringen vinna ett eljest saknad värde, utan ovilkorligen måste kasseras.

Mom. 2. Vid inlösen af sedlar å *färgadt papper*, *ställda i banko*, förfares enligt Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse den 5 Mars 1836.

Mom. 3. Rörande inlösen af sedlar å *rikdaler riksmünt* gäller till efterrättelse hvad i kongl. kungörelsen den 4 Februari 1859 är stadgad.

Mom. 4. Frågor om inlösen af sådana sedlar, hvilka genom olyckshändelser blifvit så stympade och skadade, att denna inlösen beror icke af sedlarnes gransk-

ning, utan på undersökning och pröfning af särskilda skäl och omständigheter, hänskjutas till afgörande af banko-utskottet.

§ 30.

För invexling i landsorten af förslitna sedlar å fem riksdaler och derunder, i utbyte mot silfvermynt å 10, 25 och 50 öre samt sedlar å 1 riksdaler och 5 riksdaler, äfvensom för spridning i landsorten af sistberörda två sedelvalörer, ega fullmäktige att vidtaga nödiga åtgärder.

Afdelning 7.

In- och utvexling af kopparmynt.

§ 31.

Fullmäktige böra, i mån af behof och åtgång af kopparskiljemynt, sig hos kongl. statskontoret anmäla till erhållande deraf, på det att rörelsen ej må blifva i saknad af dylika mynt; skolande Banken, utan deltagande i vinst eller förlust å sjelfva präglingen, vid skeende leveranser godtgöra statsverket kopparmyntets äsatta värde.

§ 32.

Det från statsverket eller myntverket inlösta kopparskiljemynt utgifves och emottages i Banken för silfver eller sedlar.

Riksgälds-kontorets kopparskiljemynts-polletter invexlas i Bankens kassor och affemnas sedermera till myntverket emot bestämdt pris; skolande skilnaden mellan detta och prägelvärdet påföras Bankens vinst- och förlust-räkning.

Artikel 3.

Om depositions-, kassa- och postvexel-rörelserna.

§ 33.

Banken må emottaga och å räkning föra så väl svenskt silfvermynt eller Bankens sedlar, som svenska caroliner och fullvigtigt guldmynt å 10, 20, 50 och 100 francs, under förbindelse att, vid anfordran, tillhandahålla räkningshafvaren det insättningen motsvarande belopp mynt eller sedlar, eller det antal caroliner eller den summa i francs, som insatt blifvit; med rättighet likväl för Banken att, vid uttagning af insatt guldmynt, efter egen läglighet inlemna antingen caroliner eller motsvarande summa i fullvigtigt francsmynt, utan åtskilnad mellan de förra och det sednare.

För sådana insättningar erlägger Banken ej ränta.

§ 34.

Mom. 1. De i nästföregående § omförmälda räkningar skiljas under fyra klasser:

till den första höra:

räkningar, tillhöriga Staten samt dess allmänna verk och kassor, de under Stockholms stads styrelse hörande embetsverk och kassor samt allmänna inrättningar, välgörenhetsanstalter och konkursmassor.

till den andra:

räkningar, tillhöriga alla med beräkning af vinst för den enskilde grundade stiftelser och bolagsföreningar, äfvensom enskilde personer.

till den tredje:

räkningar öfver låne- och kreditivförslag, af Banken anvisade åtskilliga verk och inrättningar.

till den fjerde:

räkningar öfver medel, dels beroende af Bankstyrelsens eller densamma underlydandes disposition samt dels insatta för utgifna och inlösta postremissvexlar.

Mom. 2. Före räknings upptagande, göres skriftlig anmälan hos Bankens depositions-kontor.

Mom. 3. Räkningshafvare är förbjudet att å Banken utställa anvisningar å högre sammanräknadt belopp, än han å räkningen har i behåll.

Mom. 4. Å räkning, tillhörande 2:dra klassen, får icke insättas eller uttagas mindre belopp, hvarje gång, än etthundra riksdaler.

Mom. 5. För uttag å räkning, tillhörande 2:dra klassen, får begagnas antingen handskrifven anvisning eller till viss man eller ordres ställd vaxel hvilken icke får in blanco transporteras; skolande behörigen folierade och numererade vaxelblanketter räkningshafvare, mot qvitto, tillhandahållas utan afgift.

§ 35.

På fullmäktige må ankomma att tillåta emottagande, vid liqvider och insättningar i Riksbanken samt dess lånekontor, af banksedlar, utgifna af sådana enskilda sedelutgifvande banker, hvilka å den ort, der liqviden eller insättningen sker, lemna dagligt tillfälle till utbyte af dessa sedlar mot riksbankens sedlar; egande fullmäktige att i öfrigt bestämma de vilkor, som för Riksbankens betryggande mot förlust kunna finnas erforderliga.

§ 36.

Till undvikande af penningeförsändningar med posterna särskilda orter emellan, ege en hvar att i Banken och lånekontoren insätta penningar å belopp från och med etthundra riksdaler, mot erhållande af till viss man eller ordres ställd vaxel eller anvisning, att, vid uppvisandet, inlösas antingen i Banken eller uppgifvet lånekontor, eller ock i Banken eller i någotdera lånekontoret; och gällér i afseende å denna rörelse för öfrigt till iakttagande följande, nemligen:

a) Hvarken vaxel eller anvisning får in blanco transporteras.

b) Såväl vaxel, som anvisning skall, då den af Banken utställes, med först afgående post aviseras lånekontoren eller vederbörande lånekontor. Lika beskaffad avis åligge det lånekontor, som vaxel eller anvisning utfärdad, att till Banken och öfriga lånekontoren eller till Banken eller vederbörande lånekontor insända.

c) Öfver rörelsen i sin helhet föres i Banken sammanfattad och fortgående räkenskap.

d) De penningar, som för ifrågavarande ändamål insättas i Banken och lånekontoren, få icke under något vilkor i låne- eller kreditvrörelse användas.

e) Om vid någotdera lånekontoret penningar insättas till högre belopp, än som för vaxlars och anvisningars infriande anses erforderligt, åligge det fullmäktige

att sådana medel derifrån till Banken infordra, med fullmäktige lemnad rätt att kunna, der så nödigt anses, tillåta vederbörande lånekontors styrelse att, vid af-sändning af Bankens sedlar, desamma makulera genom derå med trycksvärta an-bragta ord: "Inlöst i lånekontoret i N. N."

f) Företes till inlösen vid någotdera lånekontoret vaxel eller anvisning å större summa, än hvartill de hos kontoret gjorda insättningar uppgå, ege lånekon-toret att för liquidens verkställande utgifva assignationer å Banken; gällande här-vid till efterrättelse hvad som i afseende å lånekontorens assignering i öfrigt är eller varder stadgadt.

g) I händelse' åter de i Banken insatta medel skulle vid något tillfälle vara otillräckliga för infriande vare sig af vaxlar, anvisningar eller af sådana assignatio-ner, som, enligt föregående moment, kunna af lånekontoren utfärdas, må fullmäktige begagna förskott, hvilket genast, då tillgången det medgifver, återbetalas.

§ 37.

Banken må, såvidt lägligt är och utrymme dertill inom Banken gifves, under försegling af inlemnaren, till förvar emottaga paketer eller annan flyttbar egendom, utan att om innehållet undfå uppgift och utan ansvarighet å Bankens sida för oförvållad skada eller tillfällig olycka; skolande till Banken erläggas följande, i förhållande till det nedsatta godsets rymd och den tid det i Bankens förvar inestått, bestämda afgift, nemligen, efter månad räknadt: för depositum af $1\frac{1}{2}$ kubikfot eller

derunder	R:mt — 50 öre.
för depositum derutöfver till och med 4 å $4\frac{1}{2}$ kubikfot:	
första kubikfoten	„ — 50 „
hvardera af de öfriga	„ — 25 „
„ depositum derutöfver till och med 8 å $8\frac{1}{2}$ kubikfot:	
första 4 kubikfot	„ 1: 25 „
hvardera af de öfriga	„ — 20 „
„ depositum derutöfver, till hvad storlek som helst:	
första 8 kubikfot	„ 2: — „
hvardera af de öfriga	„ — 12 „

Denna afgift utgår för minst en hel månad, och halfva månader upptagas icke; men hvad deröfver är, anses för hel månad.

Ej heller upptagas halfva kubikfot, men hvad som öfverstiger half, räknas såsom hel kubikfot.

Uppmätning' af hvarje depositum sker vid dess inlemnande till Banken, då äfven afgiften, till sitt månadliga belopp uträknad och vederbörligen kontrollerad, införes i depositionsbeviset, hvilket å viss man utställes.

Vid det nedsatta godsets återtagande erlägges till Banken belöpande afgift, hvilken dock årligen till Banken infordras för sådana deposita, som under ett eller

flera år derstädes innestått; kommande afgifternas belopp att redovisas på särskildt konto i Bankens hufvudbok.

Skulle någon inlemnare ej åtnöjas med den afgift, som i depositionsbeviset blifvit bestämd, utan väcka tvist om kubikinnehållet och hvad afgiften på grund deraf rätteligen utgöra bör, återställes genast hans depositum.

Artikel 4.

Om låne- och kreditiv-rörelsen.

§ 38.

Bankens låne- och kreditiv-rörelse besörjes dels af räkenskaps-kontoret samt dels af diskont-kontoret i Stockholm och låne-kontoren i orterna.

Afdelning 1.

Räkenskaps-kontorets rörelse.

§ 39.

Räkenskaps-kontorets rörelse omfattar, jemte annat, redovisning för:

- A) utlåningar till Staten och allmänna inrättningar;
- B) kreditiven till manufaktur-diskonten och jernkontoret samt låne- och kreditiv-försträckningar till filialbanker; samt
- C) fortsatt utredning af numera upphörda lånegrenar.

A)

A) Utlåningar till Staten och allmänna inrättningar.

§ 40.

De af riksgälds-kontoret för liqviden af svenska statsverkets vid 1830 års slut återstående skuld till Banken utfärdade, ännu ej inlösta obligationer å 4,000 r:dr banko hvardera infrias i öfverensstämmelse med obligationernas lydelse: skolande, för den händelse Banken behöfver att afyttra berörda obligationer, den del deraf, som icke blifvit af riksgälds-kontoret infriad, nämnda kontor till inlösen hembjudas förr än obligationerna varda af Banken å annan man öfverlättna.

§ 41.

Följande Bankens fordringar hos Staten, nemligen:

- a) för af riksgälds-kontoret begagnade kreditiv mot ränta till 1823 års slut, banko r:dr 4,014,852: 16. 3, eller riksmynt 6,022,278: 51.
- b) för inlösen af riksgälds-kontorets kreditsedlar och kopparskiljemyntspolletter, efter afdrag af de sednares metalliska värde, banko r:dr 3,693,165: 25. 2, eller riksmynt 5,539,747: 29.
- c) för den af f. d. allmänna magasins-inrättningen begagnade in-
visningsrätt mot ränta, åren 1812 till och med 1823, b:ko
r:dr 800,000, eller riksmynt 1,200,000: —
- d) för lyftadt kreditiv af f. d. allmänna magasins-inrättningen,
till det belopp, denna fordran efter sista bokslutet utgjorde,

komma fortfarande att i Bankens räkenskaper inom linien balanceras; och skola emellertid i Bankens vård förblifva följande, till densamma utfärdade skuldförbindelser, nemligen:

Riksgälds-kontorets af den 17 Mars 1792 å b:ko r:dr 600,000: —
Statskontorets af den 7 September 1812 å ” ” 400,000: —
och riksgälds-kontorets af den 28 September 1815 å ” ” 1,000,000: —
hvilka förbindelsers belopp är inbegripet uti riksgälds-kontorets här ofvan under
litt. a upptagna kreditiv-skuld.

Hvad som, efter innevarande års början, kan varda afbetaldt å de i denna § uppräknade fordringar, kommer att upptagas ibland Bankens vinst för året.

§ 42.

Bankens hos Södertelge kanalbolag återstående fordrau af 100,000 r:dr banko, eller 150,000 r:dr riksmynt, för år 1815 lemnadt lånebiträde, kommer än ytterligare att inom linien balanceras.

§ 43.

De af Allmänna hypotecksbanken, mot säkerhet af denna banks obligationer, från riksbanken öfvertagna fordringar mot pant af in-teckning i fastighet på landet och återbetaling i sedlar, till belopp samma fordringar vid 1864 års slut utgjorde, eller 6,280,832 riksdaler 56 öre riksmünt, liqvideras i öfverensstämmelse med uppgjortt aftal och antagen amorteringsplan.

B) *Kreditiven till manufaktur-diskonten och jernkontoret samt låne- och kreditiv-försträckningar till filialbanker.*

§ 44.

Till manufakturernas och fabrikenas understöd är anvisadt ett kreditiv af en million sjuhundra-femtiotusen r:dr, hvilket under år 1870 hålles Kongl. Kommers-kollegium tillhanda mot samma vilkor, som varit stadgade för det hittills å riksbanken för berörda ändamål anvisade låneunderstöd samt under förbehåll:

1:o att riksbanken för hela det belopp, som å kreditivet kan varda uttaget, eger säkerhet i manufaktur-diskontens alla fordringar samt egna behållna tillgångar;

2:o att, i händelse fullmäktige, med afseende å riksbankens ställning, finna sig nödsakade att kreditivet eller någon del deraf uppsäga, Kongl. Kommers-kollegium då skall, efter nio månaders förlopp och sedan derom sex veckor förut blifvit tillsagdt, till riksbanken återbetala hvad som derå är vordet lyftadt; och

3:o att för de å kreditivet uttagna summor riksbanken eger att beräkna fyra procent årlig ränta, som enligt deröfver uppgjorda liqvider vid hvarje halft års slut till riksbanken inbetalas, vid äfventyr att i annat fall kreditivet anses uppsagdt.

§ 45.

För jernkontoret ega dess fullmäktige att under år 1870 disponera ett kreditiv, stort 750,000 r:dr, mot fyra procents ränta samt mot skuldförbindelse, utfärdad af bemälde fullmäktige och försedd med enahanda ansvarsförbindelse, som för det hittills åt jernkontoret anvisade kreditiv varit tecknad; beroende det af bemälde fullmäktige att, i öfverensstämmelse med det af bankofullmäktige stadfästade reglemente, bestämma på hvad sätt och i hvad ordning detta kreditiv bäst må till bruksrörelsens nytta och båtnad användas, under vilkor likväl, att räntevinsten bör särskildt redovisas och anses såsom tillgång, disponibel för jernkontorets fullmäktige till ändamål, som med näringsens framgång och förkofran genom anställande rön och försök m. m. hafva gemenskap, men ej utgöra någon tillväxt i jernkontorets enskilda lånefond.

I revision af den från riksbanken till jernkontoret anvisade kreditivfond bör riksbanken genom dertill utsedt ombud deltaga.

§ 46.

Mom. 1. Till filialbanker komma försträckningar hädanefter ej att utgifvas.

Mom. 2. För nuvarande filialbanker gälla följande bestämmelser:

a) filialbank är förbjudet att utgifva egna, tryckta eller graverade kreditsedlar eller andra såsom mynt löpande förbindelser;

b) filialbankbolaget skall utgöras af minst tretio personer, hvilka en för alla och alla för en ansvara för filialbankens förbindelser;

c) af teckningssumman erlägges minst hälften eller 50 procent i rikets gällande mynt; dock med undantag hvad angår filialbankerna i Borås, Hernösand, Uddevalla och Östersund, hvilkas delegare skola erlägga minst 25 procent i rikets gällande mynt.

För den del af teckningssumman, som icke utgöres af rikets gällande mynt, afgifve delegarne en till filialbanken eller ordres ställd förbindelse, betalbar efter sex månaders uppsägning samt åtföljd af hypotek, bestående af myntadt eller kontrolleradt guld eller silfver eller publika papper, beräknade till det värde, hvartill de i riksbanken belånas, eller in-teckningar inom 1850 års taxeringsvärde i fastighet å landet och sjelfegande stadsjord eller inom två tredjedelar af braud-försäkringsvärdet å fastighet i stad.

Säkerheten prövas och godkännes af delegarne jemte ett af fullmäktige utsedt ombud; och skola förbindelserna med åtföljande hypotek antingen i länets ränteri eller å säkert ställe i stad, der direktionen har sitt säte, förvaras i kassakista, hvartill direktionen och ett af fullmäktige utsedt ombud hafva hvar sin nyckel, eller ock enligt de föreskrifter, fullmäktige i sådant afseende meddela, aflemnas till förvar i riksbanken. Tillsynen deröfver att säkerhetshandlingarne bibehållas vid gällande kraft åligge direktionen.

d) Å den filialbank beviljade försträckning afgifver filialbanken, genom dess direktion, en till riksbanken eller ordres ställd förbindelse, i hvilken, till riksbankens säkerhet, filialbanken pantförskrifver till enahanda belopp de förbindelser med hypotek, filialbankens delegare aflemnade, samt jemväl underkastar sig alla de vilkor och förbehåll, som blifvit fästade vid rättigheten för filialbank att försträckning hos riksbanken begagna.

e) På kreditiv eger filialbank att, efter behof, utfärda icke allenast till viss man eller ordres ställda och vid uppvisandet betalbara vexas å 100 r:dr och derutöfver, äfven i brutna tal, utan ock assignationer å valörerna 100 r:dr, 500 r:dr och 1,000 r:dr; och gäller härvid för öfrigt till efterrättelse, att till så väl vexas som assignationer begagnas tryckta blanketter, hvilka, på requisition, mot betalning från fullmäktige utlemnas; att vexas icke få in blanco transporteras, samt att, med först afgående post efter vexas eller assignationernas utfärdande, förteckning å desamma, med uppgift å deras nummer, datum och summa, till riksbanken insändes.

f) För de summor, som å kreditivet lyftas, erlägger filialbank till riksbanken fyra procent ränta, hvilken alltid beräknas å högsta fulla 100-tal r:dr, dock så att minsta ränteafkomst, som riksbanken för kreditiv påför, blifver två procent af kreditivets hela belopp, efter år räknadt; kommande dock för de i litt. c) här ofvan uppräknade filialbanker berörda räntesatser att utgöra respektive tre och en procent. Berörde filialbanker, hvilka innehafva en del af försträckningen i form af lån, erlægga för denna del af försträckningen tre procent ränta.

g) Filialbanks rörelse bedrifves medelst utlåning, vexeldiskontering, öppnande af upp- och afskrifningsräkning samt beviljande af kreditiv, på sätt närmare bestämes genom af Kongl. Maj:t i nåder fastställt reglemente.

h) Filialbank beviljad kreditiv skall till riksbanken återbetalas sednast å den dag, den för filialbanken bestämda oktrotid tilländagar. Före oktrotidens slut skall kreditiv, i efterföljande fyra fall, till riksbanken återbetalas, nemligen:

1:o derest filialbank skulle derförinnan upphöra, i hvilken händelse filialbanken skall kreditivet inbetala sex månader efter den dag, då filialbanken med sin utlåningsrörelse upphört;

2:o derest fullmäktige, i öfverensstämmelse med § 27, skulle pröfva riksbankens säkerhet sådant fordra, då den filialbank beviljade kreditivrätt, efter sex månaders förutgången uppsägning hos filialbankens direktion, kommer att förminska med en femtedel hvar sjette månad; filialbanken dock förbehållet att, om direktionen sådant äskar, kunna den förlorade kreditivrätten återfå, när riksbankens ställning det medgifver;

3:o derest filialbanksdirektion försummar att, inom stadgad tid, fullgöra föreskrifven ränteliqvid till riksbanken, då fullmäktige ega att, om de så för godt finna, kreditivet till större eller mindre del uppsäga till återbetalning inom ett år efter det direktionen derom af fullmäktige erhållit uppsägning; och

4:o af den anledning och i den ordning punkten litt. l) omförmäler.

i) I den revision, som årligen bör förrättas öfver filialbanks räkenskaper och förvaltning under det förutgångna året, skall ett af fullmäktige utsedt ombud delta; egande fullmäktige dessutom att när som helst, genom ombud, taga kännedom om filialbanks räkenskaper och förvaltning.

k) Vid hvarje räkenskapsårs slut skall filialbank, angående sin dervid befunda ställning samt rörelse under förflutna året, till riksbanken aflemna uppgift enligt vederbörligen fastställt formulär, hvilken uppgift genom fullmäktiges försorg uti officiella tidningar meddelas.

l) Iakttaget ej filialbanksdirektion af Kongl. Maj:t i nåder fastställt reglemente eller de vilkor, som vid kreditivets erhållande blifvit fästade, och derom vid revisionen eller eljest göres anmärkning, som af fullmäktige godkännes, bör rättelse i anmärkta hänseendet beredas. Följer ej rättelse, vare fullmäktige berättigade

att uppsäga, till större eller mindre del, det filialbanken beviljade kreditiv till inbetalning inom ett år.

m) Kostnaderna för de ombud, som, enligt punkterna litt. c) och d), af fullmäktige utses, bestridas af riksbanken.

C) *Fortsatt utredning af numera upphörda lånegrenar.*

§ 47.

Obligationer af lånebanken, härledande sig från dess före år 1830 gjorda upplåningar, få icke i riksbanken belånas.

Fullmäktige ega hädanefter, såsom hittills, låta infria lånebanko-obligationer, då sådant af innehafvarne äskas.

§ 48.

För indrifning af återstående obetalda lån mot inteckning i hus och jord i städerna utom Stockholm tjenar till efterrättelse hvad derom i äldre bankoreglementen och gällande tienstgöringsordningar är stadgadt.

Afdelning 2.

Diskont- och Lånekontorens rörelse.

§ 49.

Den del af Bankens lånerörelse, som diskont- och lånekontoren hafva att besörja, bedrifves genom lånekontoret i Göteborg för provinserna Westergötland, Dalsland, Bohus län och Halland; genom lånekontoret i Malmö för provinserna Skåne och Blekinge; genom lånekontoret i Wisby för Gotlands län, samt genom diskontkontoret i Stockholm för rikets alla öfriga delar.

§ 50.

Denna rörelse omfattar:

- A) Diskontering af vexlar;
- B) Utlåning mot hypotek af löpande förskrifning, aktier, publika papper eller annan säkerhet;
- C) Utlåning mot pant af vågförda effekter;
- D) Beviljande af kreditiv rätt;
- E) Utlåning med omsättningsrätt; och
- F) Upplåning på upp- och afskrifning samt deposition mot ränta.

Allmänna bestämmelser.

§ 51.

Mom. 1. Med undantag af hvad som till bestämdt belopp är anvisadt för utlåning *med* omsättningsrätt, sammanföras de öfriga medel, som kunna och böra afses för lånerörelsen, till en gemensam handels- och näringsdiskontfond samt användas för de i nästföregående § 50 af reglementet under litt. A, B, C och D uppgifna ändamål.

På fullmäktige ankommer att emellan diskont- och lånekontoren medlen fördela.

Mom. 2. De till ifrågavarande rörelse anvisade medel ega vederbörande styrelser att, enligt af fullmäktige meddelade allmänna föreskrifter, förvalta och utlåna på sätt styrelserna, efter eget bepröfvande och med rättvist afseende å de olika lånebehofven, finna för orternas rörelse mest gagneligt, dock under iakttagande deraf, att å någon betydligare del af utlåningstillgångarne kreditiv beviljas till det belopp, styrelserna bestämma.

§ 52.

Vid användandet af de på upp- och afskrifnings- samt deposit-räkning in-
flutna medel iakttages, att deraf i kassa eller på räkning bibehålles det belopp,
som för skeende uttag må anses erforderligt, och att, om vid något tillfälle uttag-
ningarne skulle öfverstiga nyssberörda belopp, vederbörande diskont- eller låne-
kontor må för det bristande beloppet undfå förstärkning från Bankens reservfond,
hvilken förstärkning så fort sig göra låter återbetalas genom innehållning af de i
diskonterings-, utlånings- och kreditiv-rörelsen inflytande medel.

§ 53.

Till det i § 50 under litt. E. uppgifna föremål, eller utlåning med omsättnings-
rätt, är anvisad en fond af nio millioner sexhundra tusen riksdaler, under benäm-
ning af allmänna diskontfonden; och tjenar såsom grund för denna fonds fördel-
ning på de särskilda kontoren till efterrättelse, att diskontkontoret i Stockholm
tillhandahållas 5,750,000.
lånekontoret i Göteborg 2,450,000.
D:o i Malmö 1,250,000.
D:o i Wisby 150,000.

Varande dock fullmäktige förbehållet att, efter sig företeende omständighe-
ter, kunna förordna om annan fördelning diskont- och lånekontoren emellan af
fondens tillgångar, än den sålunda i allmänhet antagna.

§ 54.

Mom. 1. Räntan vid diskontering och utlåning från handels- och närings-

diskontfonden bestämmes af fullmäktige och skall rätta sig efter såväl penningeställningen, som betalningstiden och de säkerheter, hvilka erbjudas; dock under vilkor att räntan hålles lika vid samtliga diskont- och lånekontoren.

Mom. 2. Vid utlåning från allmänna diskontfonden utgör räntan fem procent.

Mom. 3. Utom vid belåning af vågförda effekter, kommer räntan å penningeförsträckning från diskont- och lånekontoren att vid det beviljade beloppets utgifvande afdragas.

Mom. 4. För de summor, som lyftas eller insättas å kassakreditiv, beräknas å kreditiv till riksgälds-kontoret och sparbanker fyra procent, och å öfriga kreditiv den ränta, som fullmäktige hafva att, med afseende å penningeställningen, bestämma.

Mom. 5. För de lån, som ej inbetalas inom 14 dagar efter förfalldagen, denna oräknad, eller liquideras genom omsättning, der sådan får ega rum, samt för de kassakreditiv, som icke betalas vid kreditivtidens utgång, beräknas från förfalldagen sex procent ränta, der ej högre ränta är för försträckningen betingad, i hvilket fall denna utgår intill dess betalning sker.

§ 55.

Mom. 1. Svensk medborgare, som är bosatt utrikes, får icke såsom låntagare eller löftesman antagas.

Mom. 2. Ingen må erhålla lån af annat diskont- eller lånekontor än det, inom hvars lånedistrikt han är mantalsskrifven, med undantag likväl för ledamöter i styrelserna vid lånekontoren och dervarande tjenstemän, på sätt § 125 bestämmer. Låntagare, hvilken, efter att vid ett diskont- eller lånekontor hafva lån erhållit, till annat lånedistrikt afflyttat och vid dervarande diskont- eller lånekontor lån upptager, må vid omsättningsrätten bibehållas.

Mom. 3. Vexel-, förskrifnings- eller invisningsutgifvare, acceptant, endossent eller löftesman må kunna antagas, äfven om han ej tillhör lånedistriktet.

Mom. 4. Ingen må i handels- och näringsdiskontfonden blifva häftande såsom låntagare och acceptant för större skuldbelopp, än högst tvåhundredratusen riksdaler, deruti dock ej inbegripet hvad han kan vara skyldig i egenskap af tras-sent, endossent, hypoteksutgifvare eller löftesman eller i och för kassakreditiv, eller mot pant af svenska statsobligationer eller vågförda effekter.

Till fonden för lån med omsättningsrätt får ej någon såsom låntagare häfta för högre belopp, än sextusen riksdaler.

Mom. 5. Utlemnas lån med lägre summa, än den, hvarå reversalet lyder, skall på lånehandlingen antecknas och tillika åt låntagare eller handlingens inlemnare meddelas särskildt intyg om det beviljade lånebeloppet.

§ 56.

Mom. 1. Fullmäktige ega vidtaga sådana anstalter, att allmänheten må kunna

genom skriftvexling direkte med diskont- och lånekontoren, utan begagnande af särskildt ombud, få ombesörjda sina angelägenheter hos bemälda kontor rörande vexeldiskontering, låne- och kreditivförsträckningar samt penningars insättande och uttagande på upp- och afskrifning eller deposition; dock med den, för riksbankens betryggande mot belåning af falska handlingar, nödiga inskränkning, att skriftligen med posten och utan att särskild ansvarsförbindelse för handlingens riktighet af personlig inlemnare erfordras, må få insändas endast sådana låneansökningar, för hvilka erbjudes säkerhet i svenska statsobligationer eller andra publika papper, vägförda effekter, intecknade skuldebref eller aktier.

Mom. 2. I öfrigt skall en hvar, som till diskont- eller lånekontor inlemnar något lånedokument, derå teckna sin ansvarighet för detsammas riktighet.

Men ehuru styrelsen således eger att af inlemnaren fordra ersättning för hvad som utgifves å ett dokument, hvilket sedermera styrkes vara falskt, bör likväl styrelsen icke af förtroende till honom, hvem han än vara må, underlåta att sorgfälligt iakttaga den granskning af ingifna lånehandlingar, hvarigenom både förlust för kontoret och andra personers oförskyllda lidande säkrast förekommes.

Mom. 3. Fullmäktige ega att tillsvidare fastställa de närmare bestämmelser, vilkor och förbehåll, hvarunder diskont- och lånekontoren må uti ofvan omförmälda angelägenheter genom skriftvexling tillhandagå, äfvensom att bestämma de särskilda afgifter, hvilka därför må fordras, till ersättande af diskont- och lånekontorens omkostnader samt de för tjänstemännen häraf härflytande bestyr.

Derjemte ega fullmäktige tillsvidare ej mindre att utfärda instruktion för de tjänstemän i riksbanken och lånekontoren, åt hvilka ifrågavarande bestyr varda uppdragna, samt åt diskont- och lånekontors-styrelserna öfverlemna meddelandet af de ytterligare föreskrifter, som göromålens obehindrade gång påkallar, än äfven att sjelfve eller genom vederbörande styrelser bestämma fördelningen mellan tjänstemännen af de genom ofvanberörda särskilda afgifter influtna medlen, efter det diskont- och lånekontorens egna utgifter i och för ifrågavarande anordning blifvit godtgjorda.

§ 57.

Mom. 1. Hvarje reversal, ehvad det utgifves för nytt lån eller omsättning af redan erhållet, skall, derest låntagares och löftesmäns vederhäftighet ej är af styrelsen känd, eller den erbjudna panten icke, ensam för sig, anses innefatta fullgod säkerhet, vara försedt med antingen officielt intyg af länsstyrelse, eller, å landet, af domhufvanden i orten, eller, i stad, af magistraten eller borgmästaren, den sednare å embetets vägnar, eller ock med af enskild man, för hvilken styrelsen hyser fullt förtroende, utfärdadt bevis om hvardera personens vederhäftighet för det sökta lånet, och, i fall personen förut för låne- eller borgensförbindelse till någotdera diskont- eller lånekontoret häftar, jemväl för beloppet af sådan äldre förbindelse.

I öfrigt

I öfrigt åligger det styrelsen att, med afseende å hvarje sökt lånebelopp, pröfva antagligheten af de därför erbjudna lånehandlingar och hypoteker samt med noggranhet tillse att kontorets säkerhet genom desamma betryggas; och må styrelsen icke underlåta att, för vinnande af detta ändamål, förskaffa sig alla de upplysningar, som kunna inverka på omdömet om lånesökandes ställning och förmåga att i allo uppfylla ingångna förbindelser.

Mom. 2. Då låntagare eller hypoteksutgifvare eller löftesmän ej sjelfve kunna skriva eller icke hafva för styrelsen känd namnteckning, skall af två trovärdige män alltid vara bestyrkt antingen underskrifternas egenhändighet eller att löftesmännen, vid deras namns tecknande närvarande, erkänt förbindelsen; hvadan således, i händelse domaren namnteckningens riktighet intygat, jemväl annan person bör densamma bevittna.

§ 58.

Diskont- och lånekontoren ega att af så väl Öfverståthållare-embetet i Stockholm, som samtliga Konungens Befallningshafvande och öfrige exekutorer skyndsamligen erhålla laga handräckning i alla de utsökningsmål, som af diskont- och lånekontorens utlåningar härröra, med åliggande för bemälde myndigheter att, efter skuldens indrifvande, de infutna medlen ofördröjligen till diskont- eller lånekontoren insända.

A. Diskontering af vaxlar.

§ 59.

Mom. 1. Diskontering tillåtes allenast af vaxel, som, ställd i svenskt mynt och betalbar inom högst sex månader efter diskonteringsdagen, är dragen på inom riket bosatt svensk undersäte samt inrättad i enlighet med den i vaxellagen af den 23 Augusti 1851 stadgade form och behörigen accepterad.

Mom. 2. Är acceptanten icke bosatt å diskonteringsorten, eller i Stockholm eller å ort, der lånekontor eller annan bankinrättning, med hvilken öfverenskomelse om provisionsfri inkassering träffats, har sitt säte, skall å vaxeln uppgifvas namnet på en å diskonteringsorten boende person, hos hvilken betalningen vid förfallotiden tillhandahålles.

Mom. 3. Diskontering af vaxel å lägre belopp, än tvåhundra riksdaler, är ej medgifven.

B. *Utlåning mot hypotek af löpande förskrifning, aktier, publika papper eller annan säkerhet.*

§ 60.

Mom. 1. Utlåning sker mot lånesökandes förbindelse, åtföljd af hypotek, bestående af:

antingen löpande förskrifning eller accepterad invisning, motsvarande minst hela den reverserade lånesumman,

eller ock aktier, publika papper eller andra hypoteker, som diskont- och lånekontors-styrelserna anse innefatta fullkomlig säkerhet för det sökta lånet.

Mom. 2. Lånen meddelas icke på längre tid än sex månader och icke å mindre summa än tvåhundra riksdaler.

C. *Utlåning mot pant af vågförda effekter.*

§ 61.

Mom. 1. Vid diskontkontoret i Stockholm och lånekontoret i Göteborg utgifvas jemväl lån mot lånesökandes förbindelse och pant, enligt medföljande, på diskont- eller lånekontoret öfverlåten vågattest:

1:o af nedannämnde på vågar inom riket upplagda effekter af svensk tillverkning, nemligen: smidt och valsadt jern, jernmanufaktur, stål, messing och koppar af alla slag, samt alun och bly; börande i vågattester från Stockholms och Göteborgs vågar panten upptagas till namn, sort och vikt, samt i attester från öfriga vågar äfven till stämplrar, dimensioner, stång- eller stycketal, med uppgift tillika, huruvida panten finnes antingen i sjelfva våghuset eller å annat förvaringsställe; och

2:o af svenskt tackjern, som, i enlighet med gällande författningar, är behörigen stämpladt och märkt samt upplagdt antingen å Stockholms tackjernsvåg, å vågen i Göteborg eller å någon af öfriga inom riket befintliga jernvågar, vid hvilka vågmästare äro anställda och som stå under tillsyn och ansvarighet af städernas magistrater; börande vågattesten innehålla bestämd uppgift å namnet på och stämpeln för den hytta, hvarest tackjernet är tillverkad, samt vigten.

Mom. 2. Belåningspriset bestämmes af fullmäktige till högst tre fjerdedelar af pantens försäljningsvärde.

Mom. 3. Lånen utgifvas å fullt riksdalertal och på tid, som ej får öfverstiga sex månader, med diskont- och lånekontors-styrelserna förbehållen rätt att pröfva huruvida omsättning af lån må ega rum.

Mom. 4. Med såväl utgifning och slutbetalning af dessa lån, som panter-nas frigifvande förhållas i enlighet med hvad för närvarande är stadgad eller framdeles kan af fullmäktige föreskrifvet varda.

Mom. 5. Diskont- och lånekontors-styrelserna ega, hvar för sitt distrikt, så ofta och på det sätt, styrelserna finna lämpligast samt för diskont- och lånekontorens säkerhet nödigt, låta anställa inventeringar å de på vågarne för dessa kontors räkning pantsatta effekter.

D. *Kreditiv åt riksgälds-kontoret, sparbanker, bolag och enskilde.*

§ 62.

Åt Riksgälds-kontoret beviljas kassakreditiv af högst 1,500,000 R:dr.

Kreditivet, hvilket ej får anses såsom stående lån, beviljas för ett år i sänder, dock med rättighet för kontoret att låta till ett följande år öfverföra befintlig kapitalskuld.

Från skyldigheten att ställa säkerhet och erlægga kreditivavgift är kontoret befriadt, äfvensom från de för andra kreditiv gällande inskränkningar att uttag ej få ske under vissa dagar vid kreditivårets slut och att ränta ej får beräknas å under berörda dagar gjorda insättningar.

I öfrigt gälla för detta kreditiv enahanda bestämmelser, som i nästföljande § äro för andra kreditiv gifna.

§ 63.

Mom. 1. Kassakreditiv beviljas de sparbanker, hvilka äro försedda med stadgar, stadfästade af vederbörlig myndighet, enskilda personer samt bolag, med undantag af sådana, som drifva bankrörelse med eller utan rätt att utgifva egna banksedlar.

Kreditivtiden bestämes till högst ett år; och skall för kreditivet ställas sådan säkerhet, som af vederbörande styrelse godkännes.

Mom. 2. Inträdesavgiften bestämes af styrelsen; sparbankerna vare från inträdesavgift befriade.

Mom. 3. Kreditiv meddelas icke någon enskild person till högre summa än 30,000 R:dr, eller å lägre belopp än 500 R:dr; börande i öfrigt kreditivbeloppet lämpas efter beskaffenheten och omfånget af den rörelse, kreditivsökanden bedriver.

Mom. 4. Såsom kreditiv må beviljas åt sparbanker högst 50,000 R:dr för Stockholms stads, 20,000 R:dr för Göteborgs, och 10,000 R:dr för hvar och en af de öfriga sparbankerna, som dertill sig anmäler, samt åt bolag högst 100,000 R:dr.

Mom. 5. Uttag och afbetalningar få i mån af behof verkställas.

Ränta beräknas för den summa, som å kreditiv är utestående, dock att, om denna slutar å annat belopp än jemnt tiotal riksdaler, räntan beräknas å närmast öfverskjutande fullt tiotal.

Mom. 6. För uttag begagnas antingen på viss man ställd invisning, å hvil-

ken summa, datum och alla personers namn äro handskrifna, eller ock på viss man eller ordres ställd vaxel, hvilken icke får in blanco transporteras; skolande behörigen folierade och numererade vaxel-blanketter kreditivhafvare, mot qvitto, tillhandahållas utan afgift.

Mom. 7. Kreditiven få icke begagnas såsom stående lån, vid äfventyr för kreditivhafvaren att, för kommande kreditivår, kreditiv ej erhålla.

Mom. 8. I händelse Bankens säkerhet sådant fordrar, kunna kreditiven uppsägas till inbetalning i öfverensstämmelse med föreskriften i § 27.

E. Utlåning med omsättningsrätt.

§ 64.

Mom. 1. Utlåning från den härtill anvisade fond sker mot lånesökandes förbindelse, åtföljd af svenska statsobligationer eller andra publika papper, intecknade skuldebref, löpande förskrifning, accepterad invisning, aktier eller andra säkerheter, eller ock mot förbindelse, försedd med borgen.

Mom. 2. Inlemnas till någotdera diskont- eller lånekontoret ansökningar om lån från denna fond å större sammanlagdt belopp, än tillgångarne medgifva, beviljas lånen i den ordning, anmälan derom ingått.

Mom. 3. Lånetiden får ej öfverstiga sex månader, men lånen må, såsom hittills, omsättas, dock på högst sex månader hvarje gång.

Mom. 4. Lån må ej utgifvas å mindre belopp än 200 riksdaler, eller annorlunda än å hela tiotal riksdaler derutöfver.

Mom. 5. Vid omsättning på jemna sex månader, fordras minst en femtedels afbetalning efter ursprungliga kapitalet samt i förhållande derefter vid kortare omsättningstider, till och med tre månader, då afbetalningen blifver minst en tiondedel; och får ingen inbetalning till ringare än detta sistnämnda belopp ega rum, om ock omsättning skulle sökas på kortare tid än tre månader.

Mom. 6. Uteblifver under en månad efter förfallodagen betalning eller omsättning af lån, låte styrelsen utan uppehåll beloppet utsöka; styrelsen obetaget att, när sådant för diskont- eller lånekontorets säkerhet nödigt pröfvas, genast efter förfallodagen göra kontorets rätt genom lagsökning gällande.

Mom. 7. Skulle vid omsättning af diskontlån någon felaktighet å det inlemnade reversalet förefinnas, får sådant dokument, inom en månad derefter, mot nytt fullständigt reversal utbytas, likväl under vilkor att den föreskrifna inbetalningen blifvit vid första dokumentets inlemnande verkställd och att diskont- eller lånekontors säkerhet i öfrigt är behörigen förvarad.

F. *Medels emottagande på upp- och afskrifnings- samt deposit-räkning mot ränta.*

§ 65.

Vid diskont- och lånekontoren emottagas penningar på upp- och afskrifnings-räkning af såväl enskilde personer som enskilda korporationer, bolag och kassor, under följande hufvudsakliga vilkor, nemligen:

a) insättningar och uttag få ske efter räkningshafvares godtfinnande;
 b) å insättningen meddelas qvitto, hvilket icke kan å annan öfverlåtas;
 c) för uttag begagnas å viss man eller ordres ställd vaxel, hvilken icke får in blanco transporteras; skolande behörigen folierade och numererade vaxelblanketter räkningshafvare vid de särskilda diskont- och lånekontoren, emot qvitto, tillhandahållas utan afgift;

d) vaxel är betalbar vid uppvisandet, under förutsättning att å räkningen finnes behållning, motsvarande vaxelns belopp;

e) å insatta medel beräknas, från och med första helgfria dag efter insättningen, å högsta fulla 100-tal af behållningen den ränta, fullmäktige ega att bestämma och hvilken för öfrigt kan vara olika för de särskilda diskont- och lånekontoren. På fullmäktige ankommer likaledes att, inom ett maximum af 400,000 riksdaler, bestämma å huru stort på en gång inestående belopp ränta må hvarje särskild räkningshafvare godtgöras. Om räntefotens förändring skall allmänheten genom kungörelse i tidningarne underrättas.

§ 66.

Vid diskont- och lånekontoren emottagas ock penningar af så väl enskilda personer som enskilda korporationer, bolag och kassor, att återbetalas antingen å bestämd dag efter insättningen, eller efter viss, på förhand bestämd, ömsesidig uppsägning, under följande vilkor:

- a) insättning får ske å 100 riksdaler och deröfver, äfven i brutna tal;
 b) öfver insättning meddelas bevis, hvilket skall återställas då penningarne lyftas;
 c) räntan bestämmes af fullmäktige.

Artikel 5.

Om Bankens styrelse och några särskilda åt densamma gifna uppdrag.

Afdelning 1.

Bankens styrelse och allmänna föreskrifter rörande Bankens förvaltning.

§ 67.

Styrelsen af Riksbanken föres af sju fullmäktige, hvilka vid hvarje lagtima riksdag utses i den ordning, 71 § Riksdags-ordningen stadgar.

§ 68.

Fullmäktige välja sjelfve bland sig en vice ordförande, att föra ordet, när hinder för ordföranden inträffar.

§ 69.

Mom. 1. Är styrelsen ej så fulltalig, som för besluts fattande erfordras, enligt hvad här nedan föreskrifves, inkallas suppleant att i styrelsen deltaga.

Mom. 2. Blifver fullmäktig ledamot af Statsrådet, eller kommer i den författning, att han, jemlikt något af mom. *a*, *b*, *c*, *d* och *e* uti 26 § Riksdags-ordningen, icke må såsom riksdagsman godkännas, skall han genast frånträda fullmäktigsbefattningen och suppleant inträda i hans ställe.

§ 70.

Fullmäktige äro pligtige att, vid förvaltningen af Banken, sorgfälligt ställa sig till efterrättelse ej mindre rikets grundlagar, än äfven de i afseende på banko-verket särskildt utfärdade lagar, ordningar, stadgar och reglementen, samt doldt och förtegardt hålla hvad som rör enskilda personers förhållanden till Banken eller i öfrigt vid förvaltningen kan förefalla af sådan beskaffenhet, att det, enligt Riksdagens beslut, tyst vara bör.

§ 71.

Mom. 1. Fullmäktige böra hålla riksbanken i den jemna och oafbrutna gång, som med ändamålet af denna inrättning och de om densamma förvaltning meddelade förordnanden öfverensstämmer, samt i enlighet dermed vidtaga de åtgärder, hvilka till befrämjande af verkets rätt, säkerhet och förmån finnas vara af nöden.

Mom. 2. För den dagliga förvaltningens handhafvande utse fullmäktige inom sig två deputerade och två suppleanter för dem; med rättighet derjemte att, derest så nödigt anses, välja en bland öfrige fullmäktige att, jemte endera af deputerade, besörja Bankens vaxelärenden.

Mom. 3. Fullmäktige vare likväl, en för alla och alla för en, ansvarige för den skada och förlust, som, genom deputerades försummelse vid ordningens upprätthållande inom Bankens afdelningar, densamma möjligen kan tillskyndas.

§ 72.

Fullmäktige skola, minst en gång hvarje år, förrätta inventering i Bankens alla kassar och öfriga förvaringsrum, enligt dertill af vederbörande uppgjorda, fullständiga och verifierade inventarii-förteckningar.

Äfvenledes böra fullmäktige, samfäldt eller genom deputerade, en gång om året, auställa besigtning å Bankens hus och inventarier så väl i Stockholm, som vid Tumba bruk.

§ 73.

Fullmäktige kunna ej, i och för deras befattning med riksbanken, emottaga befallningar af någon annan än riksdagen och dess banko-utskott, i de fall detta sistnämnda eger att föreskrifter å riksdagens vägnar meddela; varande fullmäktige, för sina åtgärder i denna egenskap, riksdagen eller dess banko-utskott och revisorer allena redo skyldiga, samt kunna icke för sitt förhållande till ansvar ställas, utan i laga ordning och till följd af riksdagens eller dess revisorers beslut, eller, mellan riksdagar och revisioner, genom riksdagens Justitie-ombudsman.

§ 74.

Fullmäktige sammanträda en gång i hvarje vecka, eller oftare om ärendenas beskaffenhet och oafbrutna gång sådant fordra.

Vid sammanträde skola minst fem fullmäktige vara tillstädes; dock må ärenden, som ej tåla uppskof, afgöras af allenast fyra fullmäktige, derest de äro om beslutet ense. I sammanträde med fullmäktige i riksgälds-kontoret böra alltid minst fem af banko-fullmäktige delta.

Expeditioner i fullmäktiges namn må ej utgå, utan till följd af beslut, fattadt i fullmäktiges sammankomst.

§ 75.

Yppas vid fullmäktiges öfverläggningar skiljaktighet i meningarne, böra fullmäktige till protokollet afgifva sina röster, hvilka per capita beräknas. I de fall, då rösterna äro lika, ege ordföranden afgörande röst. Den, som icke till protokollet sig yttrat, anses hafva bejakat pluralitetens beslut. Endast i fråga om val till sådana förrättningar, hvartill någon ibland fullmäktige kan blifva utsedd, får röstning med slutna sedlar ega rum.

§ 76.

Fullmäktig, som af en eller annan anledning varit hindrad att något fullmäktiges beslut öfvervara, får ej på sådan grund sig undandraga att deltaga i de öfverläggningar, som vidare i följd af samma beslut kunna uppstå.

§ 77.

I de fullmäktiges pröfning tillhörande mål skola vederbörande tjenstemäns utlåtande infordras, derest sådant för målets utredning, nödigt anses.

§ 78.

Till ärenden, hvilka i Riksbanken böra hållas hemliga, räknas de beslut och åtgärder, fullmäktige fatta och vidtaga i afseende på köp och försäljning af vexlar, med hvad dertill hörer, samt reela fondens vidmakthållande, äfvensom i frågor angående tillverkning af banksedlar enligt nya metoder, så att fullmäktiges öfverläggningar och beslut härom, hvilka uti särskildt protokoll upptagas, ej få yppas förr än banko-utskottet eller fullmäktige anse sådant kunna ske utan skada för Banken.

§ 79.

Skulle, i något fall, Kongl. Maj:t täckas genom utskickad embetsman till fullmäktige framställa något ärende, för att med dem derom underhandla, vare det fullmäktige förbjudet att i denna embetsmans närvaro om beslutet öfverlägga och detsamma fatta.

§ 80.

Förekomma under pågående riksdag sådana frågor, som, i en eller annan måtto, hafva inflytande på Bankens kredit eller säkerhet, men hvaröfver bestämda föreskrifter saknas, må beslut derom ej af fullmäktige fattas, innan de först rådfört sig med banko-utskottet.

§ 81.

§ 81.

Någon Bankens fastighet, med undantag af sådan, som till betäckande af Bankens deruti in-tecknade fordran blifvit för dess räkning inropad, må icke af fullmäktige afyttras eller verket fränskiljas, utan banko-utskottets tillstånd och förordnande.

§ 82.

Såväl till revisorerne öfver stats-, banko- och riksgäldsverken, när de sammanträda, som till banko-utskottet vid riksdags början, öfverlemne fullmäktige:

1:o af dem författade berättelser dels om Bankens tillstånd, rörelse och förvaltning i sin helhet och dels angående Tumba pappersbruk, samt

2:o Styrelsernas öfver diskont- och lånekontoren berättelser om dessa diskontinrättningars rörelse och förvaltning.

§ 83.

Mom. 1. Öfver de inom behörig tid till fullmäktige inlemnade besvär, som af Bankens embets- och tjänstemän eller betjente hos banko-utskott eller revisorer kunna anföras öfver förment lidande vid befordringar eller andra dem rörande, af fullmäktige vidtagna åtgärder och beslut, böra fullmäktige i ett sammanhang till revisorer eller banko-utskott utlåtande afgifva.

Mom. 2. Hos banko-utskottet anmäle fullmäktige jemväl, vid hvarje riksdags början, med bifogade utlåtanden, alla inom behörig tid till fullmäktige inkomna ansökningar från personer inom verket, rörande arfvoden öfver fastställd stat, gratifikation, eftergifter eller afskrifningar.

§ 84.

Fullmäktige låte, vid hvarje riksdags början, i ett sammanhang meddela banko-utskottet uppgift å de från Banken utgående, här nedan i artikel 9 upptagna anslag, jemte yttrande om och hvilka så beskaffade anslag fullmäktige anse böra under tidrymden intill nästa riksdag fortfara.

§ 85.

Beträdes någon fullmäktig med förseelse i den honom anförtrodda vigtiga befattning med riksbankens förvaltning, ställes han af riksdagen eller dess revisorer, genom justitie-ombudsmannen, till ansvar inför Kongl. Svea Hof-rätt och dömes enligt gällande ansvarighetslag.

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 10 Saml. 1 A/d. 2 Band.

(Banko-reglementet.)

Afdelning 2.

Angående några särskilda åt fullmäktige gifna uppdrag.

§ 86.

Åt fullmäktige är uppdraget:

enligt § 50 i Regeringsformen att, jemte fullmäktige i riksgäldskontoret, med Konungen samråda om utsättande af annan riksdagsort, då, i anseende till viktiga hinder, riksdag ej kan hållas i hufvudstaden;

enligt Regeringsformens 109 §, att, derest riksdagen bestämt bevillingens hela belopp, men icke före riksdagens slut om bevillingens fördelning blifvit ense, då, gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret, uppsätta och utfärda ny bevillningsförordning på sådan grund, att de i den förut gällande bevillningsförordningen stadgade artiklar jemlikt ökas eller minskas efter den fastställda bevillingssummans förhållande till den, som vid föregående riksdag blifvit fördelad;

enligt Regeringsformens 98 §, att, om justitieombudsmannen dör eller sin befattning nedlägger, då, gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret, insätta i embetet den person, riksdagen till hans efterträdare utsett, samt att, då den person, som riksdagen utsett att justitie-ombudsmannen efterträda, till verklig justitieombudsman förordnas, eller genom döden afgår, eller rättigheten till efterträdan sig afsäger, genast, samfäldt med riksgäldskontorets fullmäktige, per capita, välja en annan;

enligt 5 § i lagen för Rikets Ständers Bank af den 1 Mars 1830, att för hvarje halft år låta, efter fastställt formulär, upprätta samt derefter trycka och med allmänna tidningarne utdela uppgift öfver förhållandet emellan Bankens metalliska kassa samt utelöpande sedlar och depositionsskuld, jemte obegagnade andelar af kreditiv- och låneförlag.

De öfversigter af Bankens hela ställning, som, jemlikt åberopade § i banklagen, likaledes skola efter hvarje års bokslut tryckas och utdelas, böra uppgöras efter fastställt formulär; fullmäktige likväl obetaget att för framtiden låta uti det samma iakttaga sådana förändringar, som kunna medföra ökad enkelhet och tydlighet.

§ 87.

Fullmäktige äro, på sätt Riksdags-ordningen stadgar, skyldige att vid riksdags början tillstädesvara vid granskning af de fullmakter, hvarmed riksdagsmännen skola styrka sin behörighet.

§ 88.

Fullmäktige i Banken och riksgäldskontoret må, för framtida uppsigten och kontrollen öfver Göta kanals vidmakthållande, gemensamt utse och välja en person,

att, å Bankens och riksgäldskontorets vägnar, såsom ledamot deltaga i Göta kanal-direktion; skolande nytt val dertill hvarje år anställas, hvarvid dock det förut ut-sedda ombudet kan åter inväljas. Bemälda fullmäktige må ock gemensamt utse ett ombud, att, å Bankens och riksgäldskontorets vägnar, deltaga i revisionerna af kanalverkets räkenskaper.

§ 89.

Fullmäktige skola alltid vara beredda på sådane anstalter, hvarigenom Ban-kens redbarheter samt angelägna handlingar och dokumenter måtte, om så fordras, kunna utan tidsutdrägt till säker ort inom riket förflyttas; och böra fullmäktige, vid slikt förhållande, af Kongl. Maj:t utbedja sig råd och upplysningar; varande å Carlsborgs fästning för Bankens räkning tillgänglig en särskild lägenhet, hvarest större eller mindre del af Bankens redbarheter kan, i händelse af behof, förvaras.

§ 90.

De medel, som inflyta å den så kallade statslånefondens utestående for-dringar, skola, efter afdrag af nödiga förvaltningsutgifter, till riksgälds-kontoret aflemnas vid slutet af hvar tredje månad.

Denna fonds räkenskaper vid de särskilda diskont- och lånekontoren gran-skas fortfarande af samma revisorer, som årligen utses till granskning af nämnda kontors förvaltning.

Derest före nästinstundande riksdags början slutlig utredning af statslåne-fondens återstående fordringar kunnat verkställas, skola fullmäktige till Kongl. Maj:t i underdånighet insända sammanfattad redogörelse öfver inkomster samt utgifter och förluster i och för statslånefonden.

Artikel 6.

Om göromålens fördelning, deputerades åligganden samt tjenstemännens ansvarighet.

§ 91.

Mom. 1. I afseende på göromålen inom bankoverket, indelas detta i följande kontor och expeditioner, nemligen:

a) *Kassa-kontoret*, hvarest alla in- och utbetalningar, äfvensom mynt- och sedelväxling verkställas, samt behållningarne så väl i Bankens särskilda general-kassor, som på det hela, redovisas.

b) *Depositions-kontoret*, som bokför och redovisar insättningar och uttag å räkningar öfver medel, tillhöriga så väl Banken sjelf, som allmänna verk och inrättningar, bolag och enskilda personer.

c) *Sedel-kontoret*, hvilket har befattning med allt, som angår nya sedlars tillverkning samt obrukbara sedlars inlösen och annullering, jemte all i samband dermed erforderlig redovisnings- och arbetsåtgärd.

d) *Räkenskaps-kontoret*, hvilket redovisar för Bankens utlåningar till Staten och allmänna inrättningar, besörjer utredningen af upphörda lånegrenar, bokför Bankens samtliga tillgångar och skulder, inkomster och utgifter af alla slag och upprättar Bankens generela bokslut;

e) *Diskont-kontoret*, inom hvilket handläggas alla de göromål, som härflyta af diskontrörelsen samt upp- och afskrifnings- och depositrörelsen mot ränta;

f) *Revisions- och Ekonomi-kontoret*, som verkställer den kontroll och moträkning, hvilken icke inom de öfriga kontoren hvar för sig förrättas, granskar fullt färdig räkenskap samt ombesörjer Bankens ekonomiska ärenden;

g) *Fullmäktiges expedition*;

h) *Ombudsmans-expeditionen*.

Hvarje af ofvannämnda kontor förestås af en utaf fullmäktige dertill förordnad chef; för fullmäktiges expedition är banko-sekreteraren och för ombudsmans-expeditionen ombudsmannen chef.

I afseende på göromålen gälla till efterrättelse de af banko-utskottet fastställda instruktioner, i hvilka fullmäktige dock ega att vidtaga sådana smärre förändringar, som kunna finnas nödiga och icke äro mot föreskrifterna i detta reglemente stridande; skolande likväl dylika af fullmäktige beslutade förändringar vid nästkommande riksdag underställas banko-utskottets pröfning och stadfästelse.

Mom. 2. Såsom tjenstepligt åligger det en hvar af Bankens tjenstemän, som dertill af fullmäktige erhåller uppdrag, att underskrifva nya samt granska, uppräknade och makulera förslitna sedlar.

§ 92.

Fullmäktiges deputerade hafva att besörja den dagliga förvaltningen af banko-verket; de med köp och försäljning af vaxlar i Stockholm förenade göromål och bestyr; inspektionen öfver Bankens pappersbruk Tumba, samt låneärendens föredragning i diskontkontorets styrelse; allt i öfverensstämmelse med detta reglemente samt de instruktioner och förordnanden, som äro eller varda af fullmäktige utfärdade.

Deputerade ega antaga och entlediga nödigt biträde i de göromål och bestyr, som härflyta af vaxlars köp och försäljning.

§ 93.

Mom. 1. Kontorscheferne, de biträdande kommissarierna samt de af verkets öfriga tjenstemän, som deltaga i nyckelvården, skola, en för alla och alla för en, eller, der blott två äro anstälde, en för begge och begge för en, ansvara för de under deras vård förvarade tillhörigheter.

Mom. 2. Cheferne skola, hvar för sig, ansvara för arbetets ordnande samt göromålens behöriga och oafbrutna gång inom hvar sitt kontor, med skyldighet att, för befrämjande deraf, noga handhafva och iakttaga de kontroller och den tillsyn, som hvar och en af dem, enligt instruktionen för samma kontor eller andra af riksdagen eller bankofullmäktige gifna föreskrifter, åligga; och blifver chefen i sista rummet ansvarig för den skada eller förlust, som kan tillskyndas Banken genom de i kontoret biträdande kommissariers eller underordnade tjenstemäns fel eller förseelser, i händelse han, genom ett noggrannt iakttagande af föreskrifna kontroller och samvetsgrannt uppfyllande af öfriga embetspligter, kunnat, men underlåtit att förekomma, rätta eller i tid upptäcka samma fel eller förseelse.

Mom. 3. Så väl chefer, som biträdande kommissarier och tjenstemän skola i öfrigt, hvar för sig, ansvara för hvad hvar och en tillhör att verkställa, kontrollera eller vårda, och då två eller flere handlägga samma expedition eller ärende, skall ansvaret för den skada och förlust, som tillskyndas verket, dem emellan sålunda fördelas, att den, som haft första handläggningen, kommer att ersätta en tredjedel, och den eller de kontrollerande två tredjedelar; börande ersättningen, då de kontrollerande äro flere, af hvardera med lika belopp utgöras; men skulle densamma

icke kunna hos en eller annan af de ersättningsskyldige uttagas, skola de öfrige, en för begge och begge för en, eller en för alla och alla för en, godtgöra bristen.

Mom. 4. Den som, enligt instruktionen eller förordnande af fullmäktige, deras deputerade eller vederbörande kontorschef, förrättar en annans embete eller tjänst, står under tiden i samma ansvar, som ordinarie innehafvaren deraf; men om någon eljest, med chefens tillstånd, sätter annan i sitt ställe, ansvarar han sjelf för vikariens åtgärder.

Dessutom är hvar och en Bankens embets- eller tjänsteman, likmätigt sin ed, vid eget personligt ansvar, förbunden att i tid upptäcka och tillkännagifva, om han förmärker något å färde vara, som kan lända Banken till skada eller förlust.

Artikel 7.

Om banko-statens löneförmåner, grunderna för befordringar och pensionsberäkning samt ordningsstadganden.

Afdelning 1.

Banko-statens indelning och löneförmåner.

§ 94.

Mom. 1. Tjenstegraderna inom riksbanken äro fyra, nemligen:

Första graden: kontorsskrifvare, kassaskrifvare och kanslister.

Andra graden: bokhållare, revisorer, kassörer, notarie och registrator.

Tredje graden: kamererare och ombudsman.

Fjerde graden: kommissarier och bankosekreteraren.

Mom. 2. Tjänstemännen äro sålunda fördelade på Bankens kontor och expeditioner:

<i>Kassakontoret:</i>	
Chef: bankokommissarie	1.
kamererare	1.
kassörer	7.
kontorsskrifvare	1.
kassaskrifvare	7.
	<hr/> 17.
<i>Depositionskontoret:</i>	
Chef: bankokommissarie	1.
kamererare	2.
bokhållare	4.
kontorsskrifvare	3.
	<hr/> 10.
<i>Sedelkontoret:</i>	
Chef: bankokommissarie	1.
biträdande kommissarie	1.
kamererare	1.
bokhållare	2.
kontorsskrifvare	3.
	<hr/> 8.
<i>Räkenskapskontoret:</i>	
Chef: bankokommissarie	1.
kamererare	1.
bokhållare	1.
kontorsskrifvare	2.
	<hr/> 5.
<i>Diskontkontoret:</i>	
Chef: bankokommissarie	1.
biträdande kommissarie	1.
kamererare	1.
bokhållare	6.
registrator	1.
kontorsskrifvare	3.
	<hr/> 13.
<i>Revisions- och Ekonomi-kontoret:</i>	
Chef: bankokommissarie	1.
revisorer	3.
kontorsskrifvare	1.
	<hr/> 5.
<i>Banko-Fullmäktiges expedition:</i>	
Chef: bankosekreteraren	1.
notarie	1.
kanslist	1.
	<hr/> 3.

	Transport —	61.
<i>Ombudsmans-expeditionen:</i>		
Chef: ombudsman		1.
kanslister		4. 5.
	<u>Summa</u>	<u>66.</u>

Vaktbetjeningen i Banken utgöres af:		
öfvervaktmästare, tillika brandmästare		1.
vaktmästare: ordinarie		23.
extra		3.
		<u>27.</u>

Mom. 3. Fullmäktige berättigas att, när en betydligare tillökning i rörelsen är att emotse eller eljest inträder, eller ock göromålens obehindrade gång sådant påkallar, utöfver stat anställa den eller de tjenstemän, som erfordras, emot ersättning, hvilken fullmäktige ega att bestämma.

§ 95.

Mom. 1. Löneförmåuerna äro:

å lönestat:

första tjenstegraden:

kontorsskrivare, kassaskrivare och kanslister, de yngre hvardera r:dr	1,000,
de äldste „ „	1,500.

Till de äldste hänföres halfva antalet samt den öfverskjutande, derest hela antalet är ojemnt.

andra tjenstegraden:

bokhållare, revisorer, kassörer, notarie och registrator:

de, som tjenat i graden kortare tid än fem år, och alla, som innehafva befattning utom verket, hvardera	r:dr 2,000,
de, som tjenat i graden fem år och deröfver till tio år, hvardera „	2,500,
de, som tjenat i graden tio år och deröfver, hvardera	„ 3,000.

tredje tjenstegraden:

kamererare och ombudsman:

de, som tjenat i graden kortare tid än fem år, och alla som innehafva befattning utom verket, hvardera	r:dr 3,000,
de, som tjenat i graden fem år och deröfver till tio år, hvardera „	3,500,
de, som tjenat i graden tio år och deröfver, hvardera	„ 4,000.

fjerde tjenstegraden:

kommissarier och bankosekreteraren, hvardera	r:dr 4,000,
de, som tjenat i graden fem år och deröfver, hvardera	„ 4,500.

Vaktbetjening:

Vaktbetjening:

öfvervaktmästare, tillika brandmästare, lön r:dr 800,
 jemte fria husrum och nödig vedbrand.

vaktmästare, de yngre hvardera " 700,

de äldste, hvardera " 800.

Till de äldste hänföres halfva antalet samt den öfverskjutande, derest vaktmästarnes hela antal är ojemnt.

*å arvodesstat:**tjenstgöringspenningar:*

till tjänstemännen i 1:sta tjänstegraden, hvardera r:dr 150

„ d:o i 2:dra d:o " " 300

„ d:o i 3:dje d:o " " 450

„ d:o i 4:de d:o " " 600

„ vaktmästare med 700 r:drs lön " " 50

„ d:o med 800 „ „ " " 75

„ öfvervaktmästaren i hans egenskap af brandmästare " 450.

missräkningspenningar:

till kassörerne, hvardera r:dr 2,000

„ värdarne af dagvexlingskassan, hvardera " 300.

arvoden:

till extraktarbeten och extra-ordinarie tjänstemän r:dr 10,000

„ vikarier för tjänstemän, som åtnjuta semester, högst " 3,500

„ registratorn i diskontkontoret " 450

„ notarien vid bankofullmäktiges expedition för bestridande af kanslistgöromål " 1,000

„ cheferne för Bankens kontor och expeditioner, hvardera " 600

„ brand-chefen " 400

„ garde des medailles " 500

„ sju fullmäktige, honorarier hvarje å " 1,600

„ fullmäktiges ordförande, derutöfver " 1,600

„ två fullmäktiges deputerade, utöfver honorarium, hvardera " 8,000

„ en särskild deputerad för vaxelärenden, i händelse en sådan finnes behöffig, utöfver honorarium högst " 3,200

„ ledamöterna i styrelsen öfver diskontkontoret, utom kommissarierne, hvardera " 1,600.

Härförutan ega fullmäktige, dels att för underskrifvande af nya samt granskning, uppräknig och korsning af förslitna sedlar meddela de tjänstemän, hvilka

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 10 Saml. 1 Afd. 2 Band.

6

(Banko-reglementet.)

erhålla dylikt uppdrag, särskild godtgörelse, som af fullmäktige bestämmes, dels att till vaktmästare i och för tjenstgöring vid brandanstalterna och nattbevakningen meddela de arvoden, fullmäktige finna skälige.

Mom. 2. Tiden för tillträdande af de i staten bestämda högre löner beräknas från första fullmakts eller förordnandes datum inom graden.

Mom. 3. Å arvodesstat utgående tjenstgörings- och missräkningspenningar samt sådana arvoden, hvilka äro anvisade åt tjenstemän, åtfölja utöfvandet af sjelfva tjenstbefattningen, och få alltså icke åtnjutas under tjenstledighet; dock med rättighet för fullmäktige att kunna medgifva den tjensteman eller vaktbetjent, som af sjukdom hindras från tjenstens bestridande, att under tiden uppbära de för samma tjenst å arvodesstat utgående tjenstgöringspenningar samt med det undantag för öfrigt, som följer af stadgandet i § 113 mom. 4 om semester för tjenstemännen.

§ 96.

Bankens tjenstemän och betjente äro skyldige att underkasta sig den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som vid en förändrad organisation af Banken eller eljest kan varda stadgad.

§ 97.

De å indragningsstat före år 1864 uppförda öfvertalige tjenstemän kunna icke, emot deras vilja, tvingas att emottaga någon af nuvarande tjenstbefattningar, så vida icke denna befattning, i afseende på göromålens omfång och beskaffenhet, motsvarar den, hvarå de ega fullmakt.

§ 98.

Ansökningar från personer inom Banken rörande arvoden utöfver fastställd stat, gratifikationer, eftergifter eller afskrifningar få endast ske hos banko-utskottet; och skola ansökningarne till fullmäktiges expedition inlemnas senast å den dag riksdagen sammanträder, vid påföljd att de i annat fall icke varda till pröfning upptagna.

Afdelning 2.

Grunder för befordringar inom bankoverket och dermed gemenskap egande stadganden.

§ 99.

För återbesättande af ledig tjenst, skall anslæg om ansökning dertill ske å lämpligt ställe inom Banken samt genom kungörelse i officiella tidningarne.

Anslaget må, der så ske kan, afse icke viss tjenst, utan i allmänhet tjenst inom viss tjenstegrad.

Ansökningstiden beräknas till tretio dagar från ledighetens kungörande.

Af fullmäktige beror att ny ansökningstid utsätta, derest inom den först bestämda tiden fullt skicklig och lämplig sökande sig icke anmält.

§ 100.

Mom. 1. Till kommissariebefattning må endast befordras den, som, under en längre tid fortsatt ordinarie tjenstgöring inom verket, ådagalagt redbarhet, noggrannhet och ordentlighet.

Till alla öfriga tjenester ega fullmäktige, efter vederbörande chefers hörande, utnämna den bland verkets ordinarie eller extra ordinarie tjenstemän, som för tjensten är mest skicklig och passande, eller, i händelse sådant i något särskildt fall skulle finnas för verket gagnande, annan, i Banken förut icke tjenstgörande, särdeles väl vitsordad och skicklig person. Dock bör iakttagas dels att, för erhållande af befordran till ombudsmansbefattning och till kanslisttjenst i ombudsmans-expeditionen, fordras att hafva undergått examen för inträdes vinnande i rikets rättegångsverk, dels ock att sökande bland Bankens tjenstemän, hvarandra fullt jemgoda i afseende på skicklighet och lämplighet, må få tillgodonjuta sin inom verket egande tur och anciennitet, som räknas från första fullmakts eller förordnandes datum inom hvarje tjenstegrad.

Mom. 2. Sökande till kommissarie-befattning skall skriftligen förbinda sig att för den uppbörd, som kan komma att honom anförtros, ställa Banken vederhäftig borgen eller annan säkerhet till belopp, hvilket fullmäktige hafva att bestämma.

§ 101.

Tjensteman i första tjenstegraden må emottaga och bibehålla annan ordinarie tjenstebefattning, så vida densamma icke är för Bankens tjenst hinderlig. Öfriga tjenstemän få icke innehafva annan ordinarie tjenstebefattning.

§ 102.

Å de på ordinarie stat upptagna tjenester meddelas fullmakt. Dock berättigas fullmäktige att, om ledigblifven tjenst visar sig vara umbärlig, inställa tillsättningen deraf, vare sig på förordnande eller annorledes.

Tjensteman, som varder till högre lön uppflyttad, undfår derå protokollsutdrag.

§ 103.

För att kunna antagas till extra ordinarie tjensteman vid bankoverket, fordras att hafva undergått godkänd afgangsexamen från något af rikets högre elementarläroverk.

Sökande, hvilken på annat sätt ådagalagt motsvarande kunskaper, må dock, der särskilda omständigheter dertill föranleda, äfven kunna till extra ordinarie tjänsteman af fullmäktige antagas.

§ 104.

Öfvervaktmästare, tillika brandmästare, samt nödig vaktbetjening tillsättes medelst konstitutorial af fullmäktige, efter det vederbörande kontorschef i ämnet hörd blifvit.

Deputerade ega att, i samråd med chefen för revisionskontoret, utse och antaga extra vaktbetjening.

§ 105.

Den, som ej åtnöjes med fullmäktiges beslut i befordringsmål, vare berättigad att sig deröfver besvära hos nästblifvande banko-utskott eller, emellan riksdagarne, hos revisionen af bankoverket; skoland, vid talans förlust, ett sådant missnöje hos fullmäktige anmälas inom fjorton dagar efter det beslutet blifvit anslaget, samt besvären till fullmäktiges expedition inlemnas, i förra fallet sist å den dag, då riksdag sammanträder, och i sednare fallet, eller vid banko-revision, sist fjorton dagar före revisorernes sammanträdande, allt före klockan 12 å dagen.

Men är fullmäktiges beslut i så beskaffadt mål meddeladt sednare än fjorton dagar före utgången af den sålunda bestämda tiden, böra besvären till banko-utskottet eller revisorer omedelbart ingifvas innan kl. 12 å fjortonde dagen efter det klaganden af fullmäktiges beslut erhållit del, den oräknad.

Afdelning 3.

Grunder för pensionsberäkning.

§ 106.

Vid pensionering af Bankens embets- och tjänstemän, konstidkare och vaktbetjening, tjänar såsom grund den för deras vid afgangsen innehafvande tjänst eller befattning å löne- eller indragningsstat uppförda lön.

§ 107.

Den tjänsteman, konstidkare eller vaktbetjent, som uppnått *sjutio* års ålder eller tjänat *fentio* år, är berättigad att flyttas på pensionsstat, med åtnjutande i sin öfriga listid af hela lönen såsom pension.

§ 108.

Den tjänsteman, konstidkare eller vaktbetjent, som uppnått *sextiofem* års

ålder och tjenat *fyratio* år, eger att undfå afsked, med bibehållande af hela lönen såsom pension, då genom läkarebetyg behörigen styrkes, att han befinnes uti ett sjukligt eller försvagadt helsotillstånd.

§ 109.

Den tjensteman, konstidkare eller vaktbetjent, som, efter ådagalagdt välförhållande i och utom tjensten, sig om afsked anmäler, är, så vida han fyllt *sextio* år och tjenat *fyratio* år, berättigad att, såsom pension för lifstiden, åtnjuta *trejjerdedelar* af innehafvande lön. Före uppnådda 60 lefnadsår, i förening med 40 tjensteår, kan afskedssökande endast i händelse af bevislig oförmögenhet till vidare tjenstgöring pension erhålla. Pensionsbeloppet bestämmes då efter tjensteåren allena, medelst afdrag å *trejjerdedelars* lön af en *fyratiodedel* för hvarje bristande tjensteår. Öfverstiga deremot tjensteåren 40 och åldersåren 60, ökas det ofvan bestämda pensionsbeloppet med *en fyratiodedel* för hvarje öfverskjutande tjensteår, eller ock med *en sextiondedel* för hvarje öfverstigande åldersår, derest detta sistnämnda beräkningssätt skulle för afskedssökanden förmånligare utfalla.

§ 110.

Mom. 1. Då sådant för göromålens säkra och skyndsamma gång finnes oundgängligen nödigt, kunna fullmäktige på pensionsstat förflytta en tjensteman, som af ohjelpigt sjukdomstillstånd eller afgjord oförmögenhet är förhindrad att vidare gagna verket, oaktadt han sig ej om afsked anmält, samt i sådana fall anordna hela lönen såsom pension, ehvad de föreskrifna lefnads- och tjensteåren äro uppnådda eller icke.

Mom. 2. Skulle åter någon af vaktbetjeningen före uppnådda, här ofvan föreskrifna lefnads- och tjensteår, finnas af sjuklighet urståndsatt eller eljest oförmögen att längre gagna verket, ega fullmäktige, att, efter noggrann pröfning af omständigheterna i hvarje särskildt fall, honom på pensionsstat förflytta, med bibehållande under sin öfriga lifstid af en årlig pension, motsvarande högst två tredjedelar af lönen, och i öfrigt lämpad efter den afgåendes tjenstetid inom verket och under tjenstgöringen derstädes ådagalagda förhållanden samt större eller mindre förmåga att kunna till sin bergning sjelf bidra.

§ 111.

Vid beräkning af tjensteår, afses den, såsom ordinarie och extra ordinarie i ej mindre Bankens, än annan Statens tjenst, använda tid.

Afdelning 4.

Allmänna ordnings-stadganden och straffbestämmelser.

§ 112.

I händelse en för öfrigt oförvitlig tjänsteman finnes ega mindre fallenhet eller icke vara tjenlig och passande för den syssla, till hvilken han erhållit befordran, skola fullmäktiges deputerade förhållandet anmäla hos fullmäktige, som angående tjänstgöringen förordna på sätt de för verkets och allmänhetens betjenande nyttigast anse och lämpligast ske kan, utan att någons tur och löningsrätt förnärmas eller verkets förvaltningskostnad förökas.

§ 113.

Mom. 1. Blifver chef, biträdande kommissarie eller annan tjänsteman af sjukdom hindrad att sin syssla förrätta, och göromålens behöriga gång fordrar att föranstalta om vikariat, ege fullmäktige att om tjänstgöringen förordna och dervid använda ett arvode af 1,000 r:dr, efter år räknadt.

Mom. 2. Erhålles tjänstledighet efter egen ansökning för svag helsas förbättrande, utan egentligt sjukdomsförfall, eller för enskilda angelägenheter eller i och för tjänstgöring hos riksdagen, dess utskott eller revisorer, vare den tjänstledige pliktig att sjelf vidkännas kostnaden för tjänstens bestridande.

Mom. 3. Då vikariat för någon tjänsteman erfordras i anseende dertill, att han sin egendom åt borgenärer afträdt, eller ock blifvit för skuld ihäkte inmanad eller under förmyndare ställd, bör hälften af hans lön användas till tjänstens bestridande under den tid vikariat i dylika fall, enligt nedanstående §§ 115—117, kan komma att fortfara.

Mom. 4. Bankens samtliga tjänstemän ega, så vidt sådant utan hinder för göromålens jemna och oafbrutna gång kan ske, hvar i sin ordning åtnjuta semester, de i 1:sta och 2:dra graderna under en månad, och de i 3:dje och 4:de graderna under en och en half månad hvarje år. Tjänstemannen bibehåller under semestertid så väl lön som tjänstgöringspenningar, arvoden och missräkningspenningar, hvaremot fullmäktige ega att i och för tjänstgöringen använda icke allenast arvoden, beräknade efter 1,000 r:dr för år, utan äfven de för vissa befattningar anvisade missräkningspenningar, allt likväl inom det i § 95 mom. 1 dertill på det hela anvisade belopp af 3,500 r:dr årligen. Semesterindelningen för hvarje år uppättas af cheferne och fastställs af fullmäktiges deputerade.

Mom. 5. Om någon af Bankens vaktbetjening blifver af sjukdom hindrad att sin tjänst bestrida, ege chefen för revisions- och ekonomikontoret förordna extra vaktbetjent att tjänsten förrätta, mot åtnjutande för den tid, vikariatet fort-

far, af ett arvode, motsvarande den inkomst på lönestat, som för Bankens yngre vaktmästare är bestämd. För vaktbetjent, som af annan anledning söker ledighet, eller som måste från tjenstgöring afhållas i följd deraf att han till borgenärens förnöjande sin egendom afträdt, upprättas vikariat jemväl af bemälde chef på den tjenstlediges bekostnad.

§ 114.

Om någon tjänsteman antingen vid mindre förseelser i tjensten ej låter sig rätta af vederbörande förmäns tillsägelse och varningar, eller ock beträdes med verklig vårdslöshet eller försummelse i sin tjenstgöring, var förmaunen skyldig att förhållandet skriftligen anmäla hos fullmäktige, som bestämma huruvida sådan anmälan bör till åtal eller annan åtgärd föranleda. I sådant fall skall tjänstemannen lemnas tillfälle till förklaring och de upplysningar infordras, som för sakens bedömande finnas erforderliga, och, om tjänstemannen derefter finnes beträdd med försummelse eller fel i tjensten eller annan oordentlighet, eller ock med ett ovärdigt uppförande i allmänna lefvernet, skall han antingen erhålla inför protokollet en allvarsam föreställning, eller från tjenstgöring i verket afhållas på längre eller kortare tid, med förlust af större eller mindre del af lönen.

Varder han sedermera till ny förseelse förvunnen, afhållas han på längre eller kortare tid, med förlust af större eller mindre del af lönen, från tjenstgöring i verket, eller ock skiljes han från derstädes innehafvande tjenst.

§ 115.

Den tjänsteman eller vaktbetjent, som till borgenärens förnöjande sin egendom afträdt, bör genast från tjenstgöring i Banken afhållas, och skall, om han icke senast sex månader, efter det inställelsedagen i konkursen inträffat, styrker sig vara från borgenärens kraf befriad, skiljas från sin vid verket innehafvande tjenstbefattning.

§ 116.

Inmanas någon för skuld tvänne särskilda gånger i häkte, eller hålles han någon gång utöfver sex månader bysatt, vare sin tjenst förlustig.

§ 117.

Om någon kommissarie eller innehafvare af sådan tjenstbefattning inom verket, hvarmed uppbörd eller godkännande af andra verks eller enskilde personers invisningar å Banken är förenad, varder under förmynderskap ställd, må det ej tillåtas honom att tjensten förrätta, så länge hans omyndighetstillstånd fortfar. Blifver han icke inom tvänne år från förmyndares inseende befriad, skiljes han från tjensten.

§ 118.

Tjensteman, som öfvertygas om ärerörigt brott eller annan förseelse i allmänna lefvernet af den svåra beskaffenhet, att verkets trygghet eller anseende ovilkorligen fordrar hans entledigande, hafve gjort sig förlustig sin vid verket innehafvande tjänst.

Pensionstagare, som dömes till förlust af medborgerligt förtroende för alltid eller för viss tid, hafve förlorat rättigheten att pension vidare uppbära.

§ 119.

Den extra ordinarie, som, utan erhållet tillstånd eller anmaldt laga förfall, uteblifver från tjänstgöring trenne på hvarandra följande månader, eller under tvänne på hvarandra följande kvartal visar märklig försummelse och undandrager sig behörigt deltagande i göromålen, anses icke vidare ämna att söka fortkomst i Bankens tjänst och afföres genast från listan öfver extra ordinarier.

§ 120.

Om någon af Bankens vaktbetjening visar ohörsamhet mot förmäns befallningar, eller på annat sätt felar i tjänsten, eller utom densamma förhåller sig tadelvärdt, ankomme det på fullmäktige att, efter anmälan af chefen för revisionskontoret, efter omständigheterna, antingen afhålla den felaktige från tjänstgöring under längre eller kortare tid, med förlust af större eller mindre del af lönen, eller ock genast skilja honom från tjänsten.

§ 121.

Öfver fullmäktiges beslut i mål, som i denna afdelning af reglementet uppräknas, må besvär endast i det fall anföras, att någon blifver från tjänsten skiljd. Den, som med sådant fullmäktiges beslut ej åtnöjes, bör, vid förlust af talan, sitt missnöje emot beslutet hos fullmäktige anmäla inom fjorton dagar efter deraf bevisligen erhållen del, den oräknad; hvarefter han vare berättigad att hos nästblifvande banko-utskott eller, emellan riksdagarne, hos revisorer öfver bankoverket sin klagan fullfölja, derest besvären till fullmäktiges expedition inlemnas, i förra fallet, sist å den dag, riksdag sammanträder, och i sednare fallet, eller vid bankorevision, sist fjorton dagar före revisorerens sammanträde; men är beslutet af fullmäktige meddeladt sednare än fjorton dagar före utgången af den sålunda bestämde tiden, böra besvären till banko-utskottet eller revision omedelbart ingifvas, innan klockan 12 å fjortonde dagen efter det klaganden af beslutet erhållit del, den oräknad.

Artikel 8.

Om diskont- och lånekontoren.

Afdelning 1.

Diskont- och lånekontors-styrelsernas organisation, jemte föreskrifter i afseende på förvaltningen af dessa kontor.

§ 122.

De för Bankens diskontrollering anslagna fonder stå under förvaltning af styrelserna öfver diskontkontoret i Stockholm samt lånekontoren i Göteborg, Malmö och Wisby.

§ 123.

Mom. 1. Styrelsen öfver diskontkontoret i Stockholm består af sju ledamöter, nemligen de två fullmäktiges deputerade, tre andre af och bland fullmäktige utsedde ledamöter, samt de två i diskontkontoret tjenstgörande kommissarierna.

Mom. 2. Styrelsen väljer inom sig ordförande och vice ordförande.

Mom. 3. Låne- och säkerhetshandlingar samt andra värdepapper förvaras under tre lås, hvartill de två kommissarierna och kamereraren i diskontkontoret hafva hvar sin, till olika lås hörande nyckel.

§ 124.

Mom. 1. Styrelsen öfver hvardera lånekontoret består af fyra ledamöter, nemligen tre inom kontorets distrikt boende samt ett banko-ombud.

Mom. 2. Riksdagen utser tre af dessa ledamöter, äfvensom suppleanter för dem, på sätt, som vid valen af fullmäktige i Banken och Riksgäldskontoret iakttages.

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 10 Saml. 1 Afd. 2 Band.

(Banko-reglementet)

Banko-ombudet i hvardera styrelsen förordnas af fullmäktige.

Mom. 3. Styrelsen väljer inom sig ordförande och vice ordförande.

Mom. 4. Banko-ombudet i Göteborgs och Malmö lånekontor jemte en af dervarande styrelses öfriga ledamöter, som af fullmäktige dertill utses, utöfva de med köp och försäljning af vexlar i hvardera staden förenade göromål.

Dessa ledamöter ega att antaga och entlediga nödigt biträde i berörda göromål.

Mom. 5. Blifver af Riksdagen utsedd ledamot hindrad att i styrelsens sammankomster deltaga, inkallas i styrelsen suppleant.

Derest banko-ombudet af sjukdom eller annat laga förfall hindras att uppdraget bestrida, förordna fullmäktige annan person att detsamma under tiden utöfva mot ersättning, som af fullmäktige bestämmes.

Mom. 6. Tjenstemännen och vaktbetjeningen vid hvardera lånekontoret antagas och förordnas af lånekontorets styrelse, som eger, att, när så fordras, från tjänsten och densamma åtföljande förmåner entlediga den, med hvilken styrelsen finner lånekontoret icke vara belåtet.

Mom. 7. De af lånekontorens tjenstemän, som innehafva uppbörd, skola ställa af styrelsen godkänd borgen eller annan säkerhet till belopp, hvilket vederbörande styrelse finner godt bestämma.

Mom. 8. Låne- och säkerhetshandlingar samt andra värdepapper, äfvensom kontanta penningar förvaras under tre lås, hvartill banko-ombudet och en af styrelsens öfriga ledamöter samt lånekontorets kamererare hafva hvar sin, till olika lås hörande nyckel.

Mom. 9. Banko-ombudet föredrager i styrelsen ärendena och besörjer brevvelingen emellan styrelsen och fullmäktige, i öfverensstämmelse med styrelsens beslut.

Skulle banko-ombudet någon gång vara frånvarande, kunna målen af annan ledamot föredragas; dock må banko-ombudet icke utan laga förfall från styrelsens sammanträden uteblifva.

Mom. 10. Förutom det i riket fastställda gångbara mynt samt riksbankens, lånekontorens och filialbankernas anvisningar, assignationer och vexlar, må, efter medgifvande af bankofullmäktige och enligt af dem meddelade föreskrifter, vid likvider och insättningar i lånekontoren, jemväl emottagas banksedlar, utgifna af sådana enskilda sedelutgifvande banker, hvilka å den ort, der likviden eller insättningen sker, lemna dagligt tillfälle till utbyte af dessa sedlar mot riksbankens sedlar; och må det för öfrigt ankomma på pröfning af lånekontorets styrelse att äfven emottaga enskilda penningeanstalters vid uppvisandet i Stockholm betalbara vexlar.

Då inbetalningar ske i lånekontorets egna assignationer eller i filialbankernas assignationer eller vexlar, skola desamma makuleras och såsom kontant leverering till Banken genast insändas. Enskilda bankers sedlar skola, i enlighet med de

föreskrifter fullmäktige meddela, emot riksbankens sedlar utbytas; och enskilda penninganstalters vexas skola till riksbanken genast såsom kontant leverering insändas.

Mom. 11. Styrelsen eger rättighet att på Banken utfärda assignationer, dock under vilkor att assignationerne, hvartill blanketter, med deri utsatt valör, efter requisition, från fullmäktige utlemnas, icke må utgifvas å andra summor, än ett hundra r:dr, fem hundra r:dr och ett tusen r:dr. Börande härvid för öfrigt iakttagas, att assignationerne underskrifvas af minst två styrelseledamöter och bankombudet samt kontrasigneras af kamereraren, att några assignationer ej på förhand förfärdigas till upptagande ibland kassabehållningen, utan underskrifvas endast i den mån, som de i och för lånekontoets rörelse erfordras, samt att med först afgående post efter assignationernes utgifvande förteckning på desamma, inefattande nummer, datum och summa, till Banken insändes.

Öfverflyttning af medel från ett till annat lånekontors räkning i Bankens depositions kontor eller från lånekontors till någon Bankens räkning i depositionskontoret verkställer lånekontorets styrelse medelst utfärdande af handskrifven assignation å beloppet.

Mom. 12. Såväl fullmäktige i Banken som Riksdagens revisorer ega att, om anledning dertill förefinnes, anmäla en eller flera af lånekontorens styrelseledamöter att ställas under laga tilltal af justitie-ombudsmannen, och afhålle sig den eller de sålunda under tilltal ställde styrelseledamöter från all befattning vid lånekontoret, intilldess målet blifvit genom laga kraftvunnet utslag afgjort; börande i thy fall suppleanter i de afgångne styrelseledamöternes ställe uti styrelsen inträda.

Bankens ombud i styrelsen ega fullmäktige, när så lämpligt pröfvas, att från dess befattning återkalla.

§ 125.

Mom. 1. Ledamöterna i diskont- och lånekontorens styrelser vare det uttryckligen förbjudet att, såsom kommissionärer, taga någon befattning med låneansökningar hos det kontor, i hvars styrelse de deltaga, ehvad dessa ansökningar afse nya eller omsättning af redan erhållna lån; åliggande det hvar och en ledamot af styrelsen att allvarligen tillse, det denna föreskrift noggrannt efterföljes, och förhållandet i annat fall hos styrelsen anmäla.

Fullmäktig, som icke är ledamot af diskontkontorets styrelse, vare det likaledes förbjudet att, såsom kommissionär, taga någon befattning med ansökningar, rörande beviljande af nya eller omsättning af förut erhållna lån.

Finnes förbudet vara öfverträdt, göre vederbörande styrelse derom anmälan hos fullmäktige, hvilka ombesörja, att, i händelse den felaktige är ledamot i någon af förutnämnda diskont- eller lånekontors styrelser, annan ledamot i hans ställe

skyndsamligen förordnas och insättes, samt att, om förbudet blifvit öfverträdt af någon fullmäktig, med honom kommer att förfaras enligt gällande ansvarighetslag.

Mom. 2. Hvarken ledamot af diskontkontorets styrelse, ej heller någon af kontorets tjänstemän eller betjente, må sätta sig i skuld hos diskontkontoret, härifrån dock undantaget hvad angår lån på aktier, publika papper eller vågförda effekter.

Mom. 3. Varder till ledamot af lånekontors styrelse någon vald, som sjelf häftar för skuld eller annan förbindelse till lånekontoret, godtgöre han, efter sitt inträde i kontorets förvaltning, denna skuld till fulla beloppet genast då den är förfallen, så vidt han vill vid nämnda förvaltning kvarblifva; ledamöterna dock obetaget att innehafva eller upptaga lån hos diskontkontoret i Stockholm; och må hvarken styrelsens ledamöter eller kontorens tjänstemän och betjening skuldsätta sig hos något af lånekontoren genom egna lån eller andra förbindelser till betalningsansvar; egande likväl tjänstemännen och betjeningen frihet att mot pant af aktier, publika papper eller vågförda effekter erhålla lån hos diskontkontoret i Stockholm.

§ 126.

Mom. 1. Lån från allmänna diskontfonden utgifvas en gång i veckan; vederbörande styrelse likväl förbehållet, att, derest för räkenskapernas afslutande så nödigt pröfvas, vid hvarje års utgång för högst två veckor nämnda utlåning inställa.

Ansökning till kreditiv pröfvas så snart handlingarne undergått behörig granskning. Kreditivtiden räknas från och med den dag, som i hvarje fall för dragningens början bestämmes.

Diskontering och utlåning från handels- och näringsdiskontfonden sker vid diskontkontoret i Stockholm samt lånekontoren i Göteborg och Malmö alla söknedagar och vid lånekontoret i Wisby minst två dagar i hvarje vecka.

Vid pröfning af ansökningar om lån, diskontering och kreditiv, skola i Styrelsen öfver diskontkontoret minst fyra ledamöter och i lånekontorsstyrelserna minst tre ledamöter vara närvarande. För bifall till ansökning fordras afgjord röstpluralitet.

Mom. 2. För behandling af öfriga, diskont- och lånekontoren tillhöriga ärenden, sammanträda styrelserna in pleno en gång i månaden eller oftare, om göromålen sådant påkalla.

Vid dessa sammanträden skall protokoll föras.

För besluts fattande vid plenisammanträden erfordras att i diskont-styrelsen minst fem och i lånekontors-styrelserna samtliga ledamöter äro närvarande. Yppas härvid skiljaktiga meningar, gälle de flesta rösterna, och, då dessa äro lika, ega ordföranden afgörande röst.

Mom. 3. Hvar och en bland fullmäktige är öppet lemnadt att, när som helst, öfvervara styrelsernas sammankomster, men utan rättighet att i beslut och omröstningar deltaga.

§ 127.

Till fullmäktige aflemnas hvarje vecka rapport angående vederbörande diskont- och lånekontors rörelse, och hvarje månad utdrag af lånekontorens kassaräkning.

§ 128.

Mom. 1. De å diskont- och lånekontorens lånerörelser inflytande räntor och öfriga vinstmedel få icke utlånas, utan skola, hvad diskontkontoret angår, efter hvarje veckas utgång, och, beträffande lånekontoren, efter afdrag af utgifterna för lånekontorens förvaltning och beloppen af de lån, hvilka vid de årliga revisionerna kunna varda inom linien förda, efter utgången af hvarje kvartal, så fort ske kan, till Banken inievereras. Styrelserna öfver lånekontoren åligge det jemväl att till Banken insända de kassabehållningar, som icke i och för rörelsen ovilkorligen erfordras.

Mom. 2. Diskont- och lånekontors-styrelserna berättigas att, efter noggrann pröfning af omständigheterna i hvarje särskildt fall, bevilja de kontorens galdenärer, som till borgenärens förnöjande sin egendom afträdt, ackord vid liqviden af sina skulder till kontoren, men ega för öfrigt icke, med undantag dock hvad angår vissa inom linien förda fordringar, i afseende på hvilka blifvit af Riksdagen särskildt föreskrifvet, att å diskontlån efterskänka något af hvad enligt gifna föreskrifter och gällande författningar bör erläggas, utan skola alla frågor om eftergifter underställas nästblifvande banko-utskott till afgörande i den ordning, instruktionen för detta utskott stadgar.

§ 129.

Tvenne eller flera gånger om året skola två af styrelsens ledamöter verkställa inventering af de hos ombudsmännen befintliga säkerhetshandlingar samt tillse huru de ombudsmännen tillhörande, löpande ärenden handhafvas. Egande dessutom fullmäktige, om och när så nödigt anses, att åt någon af styrelsens ledamöter med juridiska kunskaper, eller annan i juridiska värf erfaren person uppdraga att, emot särskild, efter uppdragets vikt och omfattning lämpad ersättning, med noggrannhet genomgå och granska ombudsmännens åtgärder samt om förloppet af den verkställda granskningen till styrelsen afgifva berättelse, deruti jemväl vid hvarje tillfälle upptages, hvilka af de under lagsökning då varande lån synas böra antingen, såsom osäkra, inom linien föras, eller ock till afskrifning anmälas, med fullständiga upplysningar rörande de omständigheter, som i afseende på så beskaffade lån förekommit.

§ 130.

Fullmäktige ega vidtaga sådana rättelser och meddela de reglementariska föreskrifter, som finnas behöfliga till befordrande af större ordning, säkerhet och kontroll vid lånekontoren; och skola lånekontorsstyrelserna ställa sig till ovilkorlig efter rättelse hvad fullmäktige i detta hänseende stadga och förordna.

§ 131.

Mom. 1. Revision af Bankens diskont-kontors förvaltning och räkenskaper förrättas årligen af fyra personer, utaf hvilka Riksdagens Kammare utse hvardera två, jemte lika antal suppleanter för dem.

Mom. 2. Af lånekontorens i orterna förvaltning och räkenskaper verkställas likaledes årligen revision genom fem personer, utaf hvilka Riksdagens Kammare utse hvardera två, jemte lika antal suppleanter, och banko-fullmäktige en.

Mom. 3. Revisionerna taga sin början den 1 Mars hvarje år, utom hvad angå lånekontoret i Wisby, der revisionsförrättningen börjar den 1 Juni.

Mom. 4. Revisorerne kunna icke bevilja eftergift af diskont- och lånekontors fordringar, utan skola frågor härom, på sätt i § 128 för diskont- och lånekontorens styrelser är stadgadt, öfverlemnas till banko-utskottets afgörande.

§ 132.

Mom. 1. Till de i nästföregående § omnämnda revisioner aflemnas berättelse ej mindre af diskont- och lånekontorens styrelser öfver hvardera kontorets ställning, än äfven af vederbörande ombudsmän öfver de deras behandling tillhörande bevaknings- och utökningsärenden.

Mom. 2. Öfver diskont- och lånekontorens lånerörelse afgifva samtliga styrelserna berättelser till nästblifvande banko-utskott och revisorer öfver bankoverket, under iakttagande, att dessa berättelser till fullmäktige inlemnas, i förra fallet sist å dagen före riksdagens början och i sednare fallet åtminstone fjorton dagar före revisorernas sammanträädande.

§ 133.

Fullmäktige äro berättigade att antingen genom några af deras egna ledamöter, eller genom ombud, när som helst anställa eftersyn vid lånekontoren.

Afdelning 2.

Lånekontorens aflönings-stater och de tjenstemännen vid dessa kontor i öfrigt tillkommande förmåner.

§ 134.

Mom. 1. Aflöningsstaten för lånekontoren är fastställd på sätt som följer, nemligen:

A. För lånekontoret i Göteborg:

styrelseledamöterna, utom banko-ombudet, hvardera arvode, i ett för allt, 1,600 r:dr	4,800.
banko-ombudet, arvode	4,800.
kamereraren, lön	2,000.
arvode	600.
	2,600.
kassören, lön	1,600.
arvode	300.
missräkningspenningar	500.
	2,400.
förste bokhållaren, lön	1,600.
arvode	300.
	1,900.
andre bokhållaren, lön	1,600.
arvode	150.
	1,750.
tredje bokhållaren, lön	1,600.
registratorn, lön	1,600.
arvode	600.
	2,200.
kontorsskrifvaren	800.
ombudsmannen, lön	1,600.
arvode	400.
	2,000.
kanslisten, lön	800.
en vaktmästare, lön	600.
arvode	75.
	675.
en vaktmästare, lön	500.
arvode	75.
	575.
	<hr/>
	Summa r:dr rmt 26,900.

Dessutom må till lånekontorets personal, såsom arvode för belåning af vägförda effekter, utgå 600 r:dr rmt.

B. *För lånekontoret i Malmö:*

styrelseledamöterna, utom banko-ombudet, hvardera arvode, i ett för allt, 1,200 r:dr	3,600.
banko-ombudet, arvode	4,000.
kamereraren, lön	2,000.
arvode	300.
kassören, lön	1,600.
missräkningspenningar	300.
förste bokhållaren, lön	1,600.
arvode	300.
andre bokhållaren, lön	1,600.
registratorn, lön	1,600.
arvode	300.
ombudsmannen, lön	1,200.
vaktmästaren, lön	600.
husdrängen, lön	335.
	<hr/>
	Summa r:dr r:mt 19,335.

C. *För lånekontoret i Wisby:*

i ett för allt, en summa af 6,000 r:dr r:mt årligen; kostnaden för revisionen af lånekontorets räkenskaper och förvaltning häri ej inbegripen.

Af denna summa utgår:

till styrelsens ledamöter, utom banko-ombudet, hvardera 500 r:dr	1,500.
„ banko-ombudet, arvode	1,000.
„ kamereraren, lön	1,000.
missräkningspenningar	200.
„ bokhållaren, tillika registrator, lön	800.
„ ombudsmannen, lön	300.
„ vaktbetjenten	200.
	<hr/>
	Summa r:dr r:mt 5,000.

Mom. 2. Arvodet till de ledamöter af styrelserna i Göteborg och Malmö, som besörja vaxelhandeln derstädes, äfvensom ersättningen till deras biträden, ega fullmäktige att, efter göromålens omfång och beskaffenhet, bestämma till såväl beloppet som detsammans fördelning mellan ombuden; dock får beloppet af ersättningen till vaxelombuden i Göteborg icke öfverstiga 3,000 r:dr årligen.

Mom. 3. Så länge inkallad suppleant bestrider ordinarie ledamots befattning i styrelsen, åtnjute han det för den sednare bestämda arvode, lämpadt efter den tid, han i kontorets styrelse och förvaltning deltagar.

Mom.

Mom. 4. Person utom bankoverket eller extraordinarie tjänsteman i Banken, som förordnas till banko-ombud, må, efter 8 års tjänstgöring i nämnde egenskap, vara berättigad till tour såsom kontorsskrifvare; vidare, efter 4 års förlopp, uppflyttas i bokhållaregraden och, efter ytterligare 4 års tjänstetid, erhålla tour såsom kamererare, allt likväl med vilkor att banko-ombudet fullkomligen motsvarat det honom lemnade förtroende samt under tiden icke blifvit från sin befattning återkallad; egande den af verkets ordinarie tjänstemän, åt hvilken ett dylikt förordnande meddelas, att beräkna sig till godo den tid, han dessförinnan såsom ordinarie i Banken tjänat, så att, om banko-ombudet vid utnämningen redan under 3:ne år i verket innehåft kontorsskrifvare- eller bokhållaresyssla, endast ett års tjänstetid i egenskap af ombud erfordras för erhållande af tour, i förra fallet inom bokhållare- och i det sednare inom kamereraregraden.

För banko-ombud, som vid utnämningen dertill innehar, eller sedermera får tour i kamereraregrad, bör tourberäkningen inom graden på vanligt sätt fortgå; men ombud, som, på grund af ansökning, befordras till syssla inom högsta tjänstegraden, vare skyldig att densamma genast tillträda.

Banko-ombud, som, utan eget förvållande varder entledigad, eger att, intilless han till någon ledig tjänst i Banken vinner befordran, årligen på exspektansstat tillgodonjuta ett belopp, motsvarande lönen i den grad, han vid entledigandet innehade.

Mom. 5. Erhåller någon af Bankens tjänstemän annan befattning vid lånekontoren, än den i nästförestående moment omförmälda, bibehålle han den tour i Banken, som tillkommer hans der innehafvande lönegrad.

§ 135.

I de för tjänstemännen och vaktbetjeningen vid lånekontoren i föregående § upptagna löne- och arvodesbelopp ega hvarken fullmäktige eller lånekontorens styrelser att tillökning meddela; dock ega fullmäktige att anvisa oundvikligen nödiga arvoden för det ökade tjänstemanna-biträde, som för postvexelrörelsen samt medels emottagande på upp- och afskrifningsräkning vid lånekontoret kan erfordras.

§ 136.

Tjänstemännen vid lånekontoren äro förbundna att underkasta sig den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som vid förändrad organisation af lånekontoren eller eljest kan varda stadgad.

§ 137.

Då tjänsteman vid någotdera lånekontoret af sjukdom eller annat laga förfall hindras att tjänsten bestrida, ege vederbörande lånekontorsstyrelse att efter de

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 10 Saml. 1 Afd. 2 Band.

8

(Banko-reglementet.)

grunder, som i detta afseende äro inom Banken gällande, bestämma arvodesbeloppet för den, som varder till tjänstens bestridande förordnad.

§ 138.

Då tjänsteman eller vaktbetjent vid lånekontor, efter ådagalagdt välförhållande i tjänsten, nödsakas för ålderdom eller sjuklighet från lånekontorets tjänst afgå, eger han att undfå lämpligt understöd på Bankens pensionsstat till belopp, som fullmäktige bestämma, med fästadt afseende å så väl den lön, han i lånekontoret uppbär, som de grunder, hvilka äro gällande för pensionering af Bankens tjänstemän och betjente.

Artikel 9.

Om anordningarne utom stat.

§ 139.

Följande årliga välgörenhetsbidrag, nemligen:

<i>a)</i> till allmänna barnhuset i Stockholm	r:dr 4,500.
<i>b)</i> till frimurare-barnhuset i Stockholm	” 2,250.
<i>c)</i> till allmänna fattigvården i Stockholm	” 1,500.
<i>d)</i> till frimurare-barnhuset i Göteborg	” 450.
<i>e)</i> till Gustavianska barnhuset i Norrköping	” 150.
<i>f)</i> till barnhuset i Gefle	” 150.
<i>g)</i> till barnhuset i Carlshamn	” 150.
<i>h)</i> till Malmqvistska barnauppfostringsanstalten i Stockholm	” 1,000.
<i>i)</i> till bankostatens enke- och pupillkassa	” 200.
<i>k)</i> till smärre julgåfvor åt fattiga, så väl i hufvudstaden som i orterna	” 3,000.

eller tillsammans r:dr 13,350.

komma intill nästa riksdag att, under stadgade vilkor, utbetalas.

§ 140.

Mom. 1. Af fullmäktiges s. k. dispositionsräkning, till hvilken en summa af 4,000 r:dr vid hvarje års slut, på sätt hittills skett, från Bankens förvaltningskostnadsräkning öfverföres, skola tillsvidare utgå:

1:o följande af Riksdagen fastställda årliga anslag, under de vid hvarterdera fästade vilkor, nemligen:

a) till bokhållaren vid bankodiskontverket <i>G. A. Oudars</i> enka, <i>Annette Rundqvist</i>	r:dr 300: —
b) till vaktmästaren vid bankodiskontverket <i>Forssboms</i> enka, <i>Sara Gustafva Hagberg</i>	„ 112: 50.
c) till kanslisten vid bankodiskontverket, assessoren <i>Th. Claessons</i> enka, <i>Vendela Margaretha Malmberg</i>	„ 225: —
d) till kamereraren vid lånekontoret i Malmö <i>S. G. de Marés</i> enka, <i>H. C. Redewegh</i>	„ 500: —
e) till bokhållaren vid lånekontoret i Göteborg, <i>J. P. Anderssons</i> enka, <i>Charlotta Tronell</i>	„ 300: —
f) till registratorn vid lånekontoret i Malmö, <i>H. Gullanders</i> dotter, <i>Charlotta Gullander</i>	„ 300: —
g) till vaktmästaren vid bankodiskontverket <i>Erik Sjöbergs</i> enka, <i>Catharina Christina Sundgren</i>	„ 75: —
h) till banko-ombudet vid lånekontoret i Malmö <i>Carl Adolf Nordströms</i> enka, <i>Clara Sofia Nordström</i>	„ 475: —
i) till kamereraren i Banken <i>A. A. Drakes</i> enka, <i>S. Löfvenius</i>	„ 175: —
k) till enkan <i>Louise Wigström</i> , född <i>von Schwerin</i>	„ 300: —
l) till advokatfiskalen i Banken, <i>N. A. Heurlins</i> enka, <i>H. C. Lind</i>	„ 175: —
m) till revisorn i Banken <i>A. G. Örlings</i> enka, <i>Anna Bayard</i>	„ 200: —

tillsammans r:dr 3,137: 50.

2:o af besparingarna på anslaget till ofvanberörda dispositionsräkning ega fullmäktige utgifva ersättning för utarbetande af fortsättning intill närvarande tid af det register öfver Bankens handlingar, som till och med år 1825 blifvit upprättadt.

Mom. 2. Af de å försålda guld- och silfverpanter uppkomna, och till fullmäktiges dispositionsräkning hänfödda öfverskott, ega fullmäktige att fortfarande utgifva understöd åt sådana, i torftiga omständigheter stadda enkör och barn efter tjänstemän och betjente vid riksbanken och diskontverken, som icke äro berättigade till erhållande af pension från dessa inrättningars pensionskassor.

Artikel 10.

Om Bankens pappersbruk Tumba.

§ 141.

Vid förvaltningen af Tumba bruk, hvilket står under fullmäktiges öfverinseende, skall, jemte beredande af all möjlig besparing i kostnaderna för brukets drift, tillverkningen af ett sedelpapper, som i högsta möjliga grad eger alla de för detsamma erforderliga egenskaper, vara det förnämsta syftemålet; dock må äfven andra papperssorter, som med förmån kunna föryttras, der förfärdigas.

§ 142.

Den af fullmäktiges deputerade, som har det speciela inseendet öfver bruket, åligger att en gång i månaden, eller oftare, om så erfordras, detsamma inspektera. Kostnaden för deputeradens vistande å Tumba skall af brukskassan godtgöras.

§ 143.

Brukets egentliga förvaltning besörjes på stället af en förvaltare, som på förordnande tills vidare af fullmäktige tillsättes.

Förvaltaren skall för den uppbörd, som kan blifva honom anförtrodd, ställa godkänd borgen eller annan säkerhet till det belopp, fullmäktige bestämma.

Till förvaltarens biträde äro anställda för papperstillverkningen en verkmästare och en pappersmästare, samt vid räkenskapsgörömlen och den öfriga förvaltningen en bokhållare, hvilka alla, uppå förvaltarens förslag, tillsättas på förordnande tills vidare af fullmäktige.

För förvaltaren och öfriga bruksbetjeningen gäller till efterrättelse den af banko-utskottet den 15 December 1857 fastställda instruktion, med den ändring, som af andre eller materialbokhållare-tjenstens indragning följer.

§ 144.

I afseende å de Tumba bruks tjenstemän och vaktmästare tillkommande löne- och öfriga förmåner, kommer den af banko-utskottet, på grund af Rikets Ständers beslut, den 11 Oktober 1860 utfärdade aflöningsstat att tjena till iakt-

tagande med den ändring, som följer af andre bokhållaretjenstens indragning; egande dock fullmäktige att till bruksförvaltaren, för aflönande af ett biträde vid kontorsgöromålen, af brukets medel anvisa ett belopp af högst 850 r:dr årligen.

§ 145.

Den vid bruket anställda arbetspersonal antages och afskedas af förvaltaren, på sätt instruktionen föreskrifver. För nämnda personal fastställa fullmäktige årligen stat till aflöning och öfriga förmåner.

§ 146.

Den arbetare, som vid bruket tjenat utöfver femton år och derunder sig väl förhållit samt med skicklighet och drift i tjensten fortfar, eger undfå belöning till det belopp, som fullmäktige för hvarje särskildt fall bestämma. Ersättning för öfverarbete och extra godt arbete består äfven efter af fullmäktige godkänd beräkning och fördelning.

§ 147.

Af fullmäktige bör såsom allmän grundsats iakttagas, att såväl vid upprättande af den årliga aflöningsstaten, som vid bestämmandet af öfriga, bruksfolket tillkommande förmåner, några förhöjningar icke beviljas i andra fall, än då desamma antingen icke kunna utan arbetets afbrott undvikas eller bruket derigenom beredes en, den ökade utgiften öfverstigande förmån; skolande i alla dylika frågor ej mindre den deputerade, som har uppsigt öfver bruket, än förvaltaren höras, samt deras utlåtanden, jemte skälen för beslutet, i fullmäktiges protokoll fullständigt intagas.

§ 148.

Alla större upphandlingar för brukets behof skola antingen i allmänna tidningarne kungöras samt anbud derå inbegäras, med uppgift å prisen, såväl vid leverering i Stockholm, som i händelse af dess verkställande å bruket, eller ock, om sådant är med brukets fördel mera förenligt, ske under hand, genom bruksstyrelsens försorg; börande, då denna sednare åtgärd begagnas, skälen derfor i fullmäktiges protokoll upptagas.

Anskaffandet af effekter eller varor af mindre quantiteter eller obetydligt värde öfverlemnas fullmäktige åt bruksstyrelsen,

För öfrigt iakttages noga, att upphandlingarne rättas efter behovet, så att bruket ej med öfverflödiga förråd belastas.

§ 149.

Förråden vid Tumba böra af fullmäktige inventeras vid hvarje förvaltares afgång och deremellan hvar tredje år.

Jemte den kontroll, som innefattas uti förvaltarens vård öfver brukets i Stockholm befintliga förråd, tillhör brukets vaktmästare derstädes en redovisande ansvarighet för detsamma.

§ 150.

Sedan bokslutet för det föregående året blifvit uppgjort, sammanträda fullmäktige, samfäldt eller genom delegerade, på Tumba, såväl för att taga närmare kännedom af förra årets förvaltning, som ock att tillse byggnaders och machine-riers tillstånd m. m.; börande dervid berättelser af den deputerad, som har det speciela inseendet öfver bruket, och förvaltaren afgifvas om bruksdriften under nästförlutna året.

§ 151.

Brukets alla byggnader böra försvarligt och utan onödig kostnad vidmakthållas samt, i afseende på värden och dispositionen af brukets rudimaterier och effekter, den största noggrannhet iakttagas; men någon nybyggnad eller större reparation må ej, utan de mest oundgängliga behof, af fullmäktige företagas, innan de deröfver inhemtad yttrande af banko-utskottet och dess medgifvande till arbetets företagande erhållit.

Jemlikt 8 § i den för banko-utskottet gällande instruktion, har utskottet, på grund af under riksdagens lopp vidtagna beslut samt i noggrann öfverensstämmelse med de i lagen för Rikets Ständers Bank den 1 Mars 1830 fastställda grunder, upprättat och sammanfattat förestående reglemente, att, intilldess annorlunda kan varda i vederbörlig ordning förordnad, tjena till ovilkorlig efterlefnad och iakttagande; kommande dock äldre, oförändrade stadganden, instruktioner och förordnanden att derjemte iakttagas, så vidt de, vid förekommande särskilda fall, utan stridighet med här utstakade grunder och gifna speciela föreskrifter, må

kunna tjena till efterrättelse; och böra fullmäktige besörja, att lagarne angående myntbestämningen och för Rikets Ständers Bank af den 1 Mars 1830, Kongl. Förordningen om rikets mynt af den 3 Februari 1855 samt detta reglemente ofördröjligen efter riksdagens slut, i lika format, af trycket utgifvas och till salu allmänheten tillhandahållas. Stockholm den 14 Maj 1869.

J. v. Schwerin.

Carl Gust. Indebetou.

J. J. Ekman.

Adolf P. Westman.

Jöran Sääf.

J. Rundbäck.

Joh. Fr. Ekenman.

J. A. Kuylenstjerna.

Gustaf de Maré.

J. G. Agardh.

Julius Weener.

J. O. Geijer.

C. J. Malmsten.

Carl Axel Mannerskantz.

Ola Jöusson.

Pehr Staaff.

C. G. Carlquist.
